

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

STOLEN
BY THE
MASTER
CHIEF

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
FIONA DAVENPORT

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

USTA ŞEF TARAFINDAN ALINDI

İÇİNDEKİLER

Usta Şef Tarafından Çalındı Bölüm

1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12 Sonsöz

Epilog

Yazar Hakkında

USTA ŞEF TARAFINDAN ALINDI

Arrow Hamlin yardım etmek için durduğunda iyi bir samaritan oluyordu. lastiği patlamış birine. Bu iyilik hareketinin onu, kendisi olması gereken kadına gtrecekini hiç tahmin etmemişti. Ya da kadının tehlikeli bir durumdan kaçıyor olacağını.

Sage Elsher kendi evinde karşılaştığı şiddet dolu bir olay karşısında şaşkına dnmşti. Arrow onu kurtarmaya gelene kadar kime gvenecekini konusunda hiçbir fikri yoktu. Usta Şef güven veriyor... onu güvenli bir eve kaçırdığında bile.

S Bulmaca tasarlamak için kullandığım kare şeklindeki beyaz tahtaya bakarak, kuru silme kalemimin alt kısmını dudaklarıma vurdum.

ilk kelimeyi nereye yerleştirmek istediğimi dűřündüm. Bir bulmaca tasarlamamın en zor kısmı olan temaya bu sabah karar vermiştim ve bugün iyi bir ilerleme kaydetmeyi umuyordum, böylece yarın gönderilmeye hazır olacaktı. Bu özel bulmaca daha zordu çünkü gazetenin Pazar baskısı için kabul edilmesini umuyordum, bu da daha büyük bir ızgara gerektiriyordu. Ayrıca üç kat daha fazla para ödüyordu, bu yüzden imrenilen yer için rekabet şiddetliydi.

Tam yedi harfli cevabı yazıyordum ki, kapı gürültüyle vuruldu. Kelimenin geri kalanını hızlıca karaladıktan sonra omzumun üzerinden baktım. Oda arkadaşım birkaç saat önce işe gitmişti ve kimsenin ziyaret etmesini beklemiyordum, bu yüzden kim olursa olsun görmezden gelmek istedim. Ne yazık ki, istenmeyen ziyaretçim sert yüzeye tekrar vurmadan önce sadece birkaç saniye beklediğinde bu seçeneği imkânsız hale getirdi. Ancak bu sefer, ben oturma odasını hışımla geçip kapıyı açana kadar durmadılar.

"Ne demek istiyorsun-" diye tısladım, yumruğu hâlâ havada olan adamı gördüğümde son kelimeyi söyleyemedim ve kararımdan hemen pişman oldum. Bu kesintiyi görmezden gelebilmek için gürültü azaltıcı kulaklıklarımı takmak kesinlikle çok daha iyi bir seçim olurdu.

Bakışlarım onun iki yanında duran adamlara kaydı, adamlar kollarımdan tutmak için öne atılırken içlerinden biri homurdandı: "Patron sizinle konuşmak istiyor, kaltak."

"Oww, dur," diye bağırdım, tuttukları yerden çekmeye çalıştım.

"Ben olsam kaçmaya çalışmazdım, Phoebe. Seninle işim bitene kadar hiçbir yere gitmiyorsun," diye uyardı ortadaki adam. Belli ki iki haydutun bahsettiği patron oydu.

"Onu duydun," diye hırladı sağ kolumu tutan pislik, parmaklarını o kadar sıkımişti ki sonunda beni bıraktığında derimin moraracağından emindim.

Patronun kullandığı isim sonunda beynime kazındı. "Özür dilerim. Phoebe şu anda burada değil."

"İyi deneme, kızım." Yüzüme doğru geldi ve çenemi cezalandırıcı bir şekilde kavramak için uzandı. "Ama yalanlarına inanmayacağım."

Gözlerim dolup yanaklarımdan yaşlar süzülürken dehşete düşmüştüm. "Gerçek bu, yemin ederim."

"Kardeşinden daha iyi bir yalancısın, hakkını vermeliyim." Yüz ifademi tararken karanlık, boncuk gözlerinde zerre kadar merhamet yoktu. "Ne zaman bana borcu olan parayı alacağını söylese, yalan söylediği çok açık. Ama daha iyi bilmesem, neredeyse bana doğruyu söylediğini düşüneceğim."

Şaşkınlıkla ona kıptım. "Ama benim bir kardeşim bile ."

"Tabii ki ," diye alay ederek çenemi bıraktı parmağını kapımın üzerindeki daire numarasına doğru uzattı. "Hikâyedeki sorun şu ki Paul Baker'ın kız kardeşi Phoebe'nin bu adreste yaşadığını çok iyi biliyorum. Kaynağımın bu konuda bana yalan söylemesine imkân yok. Benimle ters düşmenin bedelini ödeyeceğini biliyor."

anasını! Phoebe'nin aylardır konuşmadığı kötü kardeşi yüzünden buradaydı.

"Paul için mi geldin?" Fısıldadım.

Kaşlarını çattı. "Phoebe olmadığını söylediğini sanıyordum."

"Gerçekten değilim. Ben onun oda arkadaşıyım, Sage."

Durumu ne kadar açıklamaya çalışırsam çalışayım, bu adamların hiçbiri söyleyeceklerimi dinlemeye istekli görünmüyordu.

"Kardeşinin bu dersi kendi başına öğrenemeyecek olması senin için çok kötü, yoksa bana borçlu olduğu parayı onun postundan alırdım." O başını sallarken iki serseri güldü. "Satması gereken bir tuğla için borçlu olduğu on bin doları bana vermeden ortadan kaybolduğuna göre, seninle idare etmek zorundayım."

"Keş daha iyi bilmeliydi," diye mırıldandı solumdaki adam.

Patron şeytani bir sırıtışla, "Gerçekten de yapmalıydı," diye onayladı. "Onun ihlalini görmezden gelemem, yoksa saygımı kaybederim. Sonra bir satıcı benim bölgemi işgal edebileceğini düşünür ve ben de onu öldürmek zorunda kalırım."

Paul'ün geçmişte uyuşturucuyla mücadele ettiğini biliyordum ama tekrar nüksettiğinden haberim yoktu. Ya da torbacısına, adamın evimize gelmesini sağlayacak kadar borcu olduğunu. Bilseydim, kapıyı asla açmazdım.

"Oda arkadaşımın kardeşinin başını nasıl bir belaya soktuğunu bilmiyorum ve nerede olduğu hakkında hiçbir fikrim yok," diye yemin ettim, başımı apartmana doğru eğerek. "Eğer çantamı almama izin verirsen, Phoebe olmadığımı kanıtlayabilirim."

"İçinde on bin var mı?" diye sordu, ses tonunda yoğun bir alaycılık vardı. Başımı sallayarak "Hayır" diye fısıldadım.

"O zaman anlaşıyor yok."

Yumruğunu yüzüme çarpmadan önce aldığım tek uyarı buydu. Acı kafatasıma kadar yayıldı ve yanağımdan aşağı bir damla kan damladığını hissettim. Dudaklarımdan bir döküldü ve adamları beni hala tutuyor olmasaydı yere düşecektim.

Patron bir adım daha yaklaştı ve ben korkuyla geri çekildim. "Lütfen bana zarar vermeyin."

"Yalvarışlarını kardeşine sakla. Daha fazla acı çekip çekmeyeceğin ona bağlı." Adamlarına baktı ve kollarımı bıraktılar. Dizlerimin üzerine çöktüm ve o da önümde çömeldi.

"Oda arkadaşımın erkek kardeşi," diye fısıldadım.

Beni düşünürken gözleri kısıldı. "Beni doğruyu söylediğine yarıdan fazla ikna ettin ama sonuçta bunun bir önemi yok. Eğer Paul bana paramı vermezse, bu adreste yaşayan her kadın onun hatasının bedelini ödeyecek."

Doğruldu ve hışımla koridorda ilerledi, adamları da peşinden beni yalnız bıraktı. Ayağa kalktım, tökezleyerek daireme geri döndüm ve çantamı aldım. Cep telefonumu çıkarırken, ayaklarımı bir çift ayakkabının içine soktum ve bir sweatshirt kaptım. Kapüşonu başıma geçirip saçlarımı omzumun üzerinden geçirerek yüzümün olabildiğince büyük bir kısmını kapattım ama yine de nereye gittiğimi görebiliyordum. Sonra kapıdan çıkıp arabama doğru yöneldim.

Otoparktan çıkarken Phoebe'yi aradım. İşte olduğu için cevap vermemesine şaşırmadım. Onun sesli mesaj sonunda bip sesi, ben

"Kardeşinin başı dertte. Bir adam onu aramak için apartmana geldi. Tehlikeli biri. Ve Paul'ü bulma konusunda inanılmaz ısrarcı. Daireden uzak durmalısın. Belki gidip bir süre ailenle kalabilirsin. Kardeşinin adama çok borcu var ve Paul ona ödeme yapmazsa sana zarar vermekten çekinmeyecektir. Dikkatli ol."

Yüzüme yediğim yumrukla ilgili kısmı atladım çünkü Phoebe'nin benim için endişelenmesini istemedim. Şu anda odaklanması gereken daha büyük sorunları vardı.

Bağlantıyı kestiğimde göğsümden bir hıçkırık yükseldi. Ona mesaj bırakırken gözyaşlarımı tutmayı başarmıştım. Yola çıkarken aklımda bir hedef yoktu, sadece evimden olabildiğince uzaklaşmak istemiştim. Kırmızı ışıktaki durduğumda güneşliği indirdim ve aynayı açarak yansımama baktım. Yanağımın ortasındaki keşiği gördüğümde gözlerim fal taşı gibi açıldı. Ne kadar derin olduğunu ya da kanın hâlâ yüzümden aşağı damladığını fark etmemiştim. Kesinlikle tıbbi müdahaleye ihtiyacım vardı, bu yüzden en yakın acil servise gidebileceğimi düşündüm.

Sweatshirt'üme bakarken, ön tarafındaki kırmızı benekleri görünce inledim. Lekeyi çıkarmanın ne kadar zor olacağını düşünmek için fazla zamanım olmadı çünkü arkamdaki araba birkaç kez korna çaldı. Başımı kaldırdığımda ışığın yeniden yeşile döndüğünü gördüm. Ayağımı gaz pedalına bastırdığımda arabam ileri fırladı. Direksiyonu o kadar sert kavradım ki parmak eklemlerim bembeyaz oldu ama ellerimin titremesini engellemenin tek yolu buydu.

Bu kadar sıkı tutunmamın çok iyi bir şey olduğu ortaya çıktı çünkü acil servise giden yolun yaklaşık yarısında, arabanın arkasından yüksek bir gümbürtü geldi ve direksiyon simidi sağa doğru çekildi. Kontrolü yeniden ele alıp şeridimde kalmayı başardığımda, ses sürekli bir gümbürtüye dönüştü ve lastiğimin patladığını fark ettim. Yolun kenarına çektim, kollarımı direksiyonun üzerinde kavuşturdum ve gözyaşlarına boğulurken başımı öne eğdim.

OK

(Uzun birkaç ay olmuştu ve birkaç haftalık izni dört gözle bekliyordum. Birkaç SEAL takımının karargâhında Baş Şef olarak, İşim denizcileri hayati tehlike içeren durumlara göndermeyi içeriyordu ve bu bazen taşınması ağır bir yük olabiliyordu. SEAL ekiplerimizden biri belirli bir hedefi yakalamaya çalışıyordu ve sonunda onu doğru yere kadar takip edip yakalamış olsak da, o kaypak orospu çocuğu bize birkaç iyi adama mal olmuştu. Bu denizcileri ve ailelerini iyi tanıyordum, bu yüzden taziye mektuplarını bizzat ben yazmıştım ve yakınlarına kişisel ziyaretler yapan Kayıp Yardım Çağrılarını Subayı da bizim komutanlığımızdan gelmişti. Her gün uğraştığım diğer işlerle birlikte artık tükenmiştim. Bu yüzden bu mola daha iyi bir zamanda olamazdı.

Radyoyu kurcaladım ama bir istasyona karar vermeden ileride yolun kenarına çekilmiş bir araba fark ettim. Sağ arka lastiği patlamış ve bir parçası kopmuştu ama üzerinde çalışan kimseyi görmedim. İçgüdüsel olarak, yolda kalmış aracın arkasına yanaşım. Ne olursa olsun yardım teklif edecektim ama lastik patladığında sürücünün yaralanmış olmasından endişe ediyordum. Ya da yedek lastikle nasıl değiştireceklerini bile bilmiyor olabilirlerdi.

Cipimi park ettikten sonra kapattım ve anahtarlarımı cebime koyup araçtan çıktım. Sürücüyü korkutmak istemediğim için araca yavaşça yaklaştım ama camdan baktığımda başının öne eğik olduğunu ve direksiyona dayandığını gördüm. Kapüşon takmış olmalarına rağmen, uzun, sarı dalgalar iki yana düşüyor ve bir kadının yüzü olduğunu tahmin ettiğim şeyi daha da gizliyordu.

"Hanımefendi?" Kapiya ulaştığımda onu ürkütmemek için seslendim. Başını kaldırdı ve etrafına bakındı. Duygu sağanağına tutulduğum için bir an durakladım. Hayatımda gördüğüm en narin, en güzel yüze sahipti. Porselen bir cilt, küçük bir burun, gül goncası gibi bir ağız ve inanılmaz, parlak mavi gözler. Şok olmuştum, yıllardır var olmayan libidom kükreyerek canlandı.

Ancak, aynı zamanda bu kadını korumak için ani bir ihtiyaç duydum. Başına geçirdiği kapüşon yüzünün bir kısmına gölge düşürüyordu ama gözlerindeki dehşeti gizleyemiyordu. Onu oraya koyan kişiye duyduğum öfke içimde kabardı.

Yine de onu daha fazla korkutmak istemedim, bu yüzden öfkemi geri ittim ve yüzüme nazik bir gülümseme yerleştirdim. "Yaklaşabilir miyim?"

Dudağını ısırdı, ama sonra gözleri üniformamı taramak için düştü ve hala temkinli olmasına rağmen, korkunun bir kısmı geri çekildi. Başını sallayarak arabanın kapısını açtı ve ayağa kalkmadan önce bacaklarını dışarı doğru salladı.

Lanet olsun.

Vücudu da yüzü gibi narindi. Çok uzun boylu değildi. Aslına bakarsanız, benim bir metre dört santimlik boyumdan en az bir karış kısaydı. Minyon, söğüt gibi vücudu ve tatlı yüzü bana yeğenlerime okuduğum hikâyelerdeki peri prenseslerini hatırlatıyordu. Ama ben bu küçük periyle her türlü pisliği yapmak istiyordum.

Başımı hafifçe salladım, beni tüketmekle tehdit eden şehvet sisini uzaklaştırmaya çalıştım. Kafamdaki düşünceleri bilseydi çılgık atarak kaçardı.

Biraz kontrol sahibi olduğumu hissettiğimde ona yaklaştım ama birkaç adım durdum. "Patlamış lastiğinizi gördüm ve yardıma ihtiyacınız olup olmadığını öğrenmek istedim." Yere bakıyordu ve bu beni hayal kırıklığına uğrattı çünkü o muhteşem mavi gözlerin bana odaklanmasını istiyordum. Ama sabrımınla tanınırdım ve onun neye ihtiyacı olduğuna odaklandım.

"Teşekkürler," diye mırıldandı güzelliğine mükemmel bir şekilde uyan müzikal bir sesle. "Lastik değiştirmeyi biliyorum, sadece... Kendimi toparlamak için birkaç dakikaya ihtiyacım vardı."

"Yaralandın mı?"

Başını salladı, sonra nihayet kaldırıp güzel bir gülümsemeyle bana baktı. "Ben iyiyim."

Başını bir o yana bir bu yana hareket ettirdiğinde kapüşonu geriye düşmüş ve saçları yüzüne dökülmüştü. Bir parçasını arkasına sıkıştırdığında

yanağındaki kanayan yarayı gördüm. "Ne oluyor lan?"

Onu ürkütmemek için yaptığım tüm planları unutarak öne atıldım ve yüzünü ellerimin arasına alarak, ışık doğrudan yarasının üzerine düşecek şekilde çevirdim. "Bunu sana kim yaptı?" diye sordum.

"Ben...um..."

Bakışlarımız buluşsun diye başını nazikçe geriye çevirdim ve gözleri taşmak üzere olan nemle dolduğunda kalbim sıkıştı.

Sonra gözyaşlarına boğuldu ve ben de onu hemen kollarıma çektim. Elleri beyaz gömleğimin önünü tuttu - yazlık hizmet üniformamın bir parçası - ve onu sıkı bir şekilde kucakladım. Yüzü göğsüme gömülü olduğu için muhtemelen gözyaşları, rimel ve kan gömleğime bulaşmıştı ama umurumda bile değildi.

Bir dakika sonra onu kollarıma aldım ve arabama taşıyarak ön yolcu koltuğuna yan yatırdım. Hıçkırıkları dindiğinde, bir parmağımı çenesinin altına koyarak başını yukarı kaldırdım. "Bana neler olduğunu anlat." Sözlerimin kulağa bir emir gibi gelmesini istememiştim, ama doğal içgüdüyü geri çevirmek zordu.

Ancak geri çekilmek yerine içini çekti ve gözlerini silerek rimelini daha da bulaştırdı. Torpido gözümü açtım ve orada sakladığım ıslak mendil paketini - her zaman hazırlıklı olmak gerekir, değil mi? Donanmaya katılmadan önce izcilik yapmışım ve mendilleri ona uzattım. Biraz şaşırılmış görünüyordu ama minnetle aldı ve konuşmaya başlarken yüzünü temizledi.

"Oda arkadaşımın bir erkek kardeşi var ve liseden beri rehabilitasyona girip çıkıyor. Ne zaman yoldan çıksa başı belaya giriyor ve genellikle pisliği başkası temizlemek zorunda kalıyor. Phoebe ondan en son birkaç ay önce bahsetmişti çünkü onu rehabilitasyona götürmüştü. Pek dikkat etmediğim için dışarıda olduğunu ya da eski alışkanlıklarına geri döndüğünü bilmiyordum."

"Sana zarar veren o mu?" İçim içimi yiyor ve şimdiden o pisliği nasıl avlayacağımı ve bunu ona nasıl ödeteceğimi planlıyordum.

"Hayır. Şey, doğrudan değil. Satıcısı bugün erken saatlerde evime geldi ve ona Phoebe olmadığımı söylemeye çalışsam da bana inanmadı. O-o"-gözleri yine yaşlarla doldu ve yanağına, kırık derinin hemen altına dokundu-"bana bir uyarı olarak vurdu. Ve benim Phoebe olmadığımı söylemesine rağmen

Neredeyse onu ev arkadaşım olmadığımı ikna edecekti, eğer Paul borcunu ödemezse apartmanda yaşayan herhangi bir kadının peşine düşecekti."

Kahretsin. Bir uyuşturucu satıcısından mı kaçıyormuş? Acımasızdılar ve yakalanmaları zordu. Aksi takdirde, bir iş kuracak kadar uzun süre ortalıkta olmazlardı. Ona uygun kanallardan ulaşmaya çalışmak sonsuza kadar sürerdi, tabii işe yararsa.

Ona tekrar sarıldım ve ne yaptığımı anlamama fırsat vermeden başının üstünü öptüm. "Kendini ne kadar kötü bir durumun içine sokmuşsun...?" Sözümü yarıda kestim ve beklentiyle ona bakabilmek için arkama yaslandım.

"Sage Elsher," diye cevap verdi dudaklarını hafifçe bükerek. "Peki siz Başkomutansınız?"

Rütbemi bildiği için hayrete düşmüştüm, özellikle de nişanımdaki küçük farkı -cıpa yerine kartalın altında bir yıldız- fark ettiği için beni Kıdemli Başçavuş Astsubay'dan bir üst rütbeye yükseltmişti. "Hamlin," diye cevap verdim. "Kıdemli Başçavuş Arrow Hamlin. Rütbemi nereden biliyorsun? Donanmada ailen var mı?" Denizci olduğumu sanmıyordum çünkü beni selamlamamıştı ve eğer buralıysa, muhtemelen Coronado'da görev yapıyordu ve o üste Baş Erbaş'ın adını bilmeyen bir denizci yoktu.

Sage güldü ve gerginliğimin biraz hafiflediğini hissettim. "Denizci velet, korkarım. Babam senin rütbene eşdeğer bir rütbeden emekli oldu. Çocukken, her branştaki tüm rütbe ve nişanları ezberlemenin eğlenceli bir aktivite olacağını düşünürdüm ve bu bilgi bende kaldı. Bu konuda biraz ineğimdir." Yanakları pembeyle kızardı ve bu çok sevimliydi.

"Bana çok zekiymişsin gibi geldi. Bir Donanma beleşçisinin kızı olmana rağmen."

Tekrar kıkırdadı ve bu sesi hayatımda daha çok duymak istediğimi biliyordum. "Otur ve dinlen," dedim ona nazikçe. "Lastiğini kontrol edeceğim."

Sage başıyla onayladı ve kapıyı kapatabilmem için bacaklarını cipin içine doğru kaydırды. Patlak yere doğru yürüdüm ve arabanın kurcalandığını gösterebilecek herhangi bir şey bulamadığımdan emin olmak için lastiği, janti ve tekerleği kontrol ettim. İnceledikten sonra, hasara yoldaki rastgele bir çivinin neden olduğundan emindim. Lastikleri de pek iyi durumda değildi, bu da beni rahatsız ediyordu çünkü Sage'in güvenli olmadığı fikri, eğer izin verirsem beni kolayca çıldırtabilirdi.

Kontakta bıraktığı anahtarları aldım, sonra kapıyı kapatıp kilitledim ve anahtarları arabanın altındaki küçük bir boşluğa yerleştirdim.

Buraya gönderdiğim kişi onları bulabilirdi. Aracıma dönmeden önce eski bir arkadaşımı aradım - aynı zamanda astlarımdan biriydi, ama ondan isteyeceğim iyilik kayıt dışı olacaktı.

"Usta Şef Hamlin," diye yanıtladı Kade. "Sizin için ne yapabilirim?"

Boğazımı temizledim, sonra alçak ve ciddi bir tonda konuştum. "Bir iyiliğe ihtiyacım var, Truett." Bunun üst rütbeli bir subaydan geldiğini düşünmesini istemediğim için açıklık getirdim: "Açık olmak gerekirse, senden istediğim şey bir emir değil. Bu... kayıt dışı."

Kısa bir süre sessiz kaldı ve arkadaşlığımızın askeri rollerimiz dışında bana güvenmesi için yeterli olup olmayacağını merak ettim. Ekibindeki bazı adamlar, onlara ihanet eden ve içlerinden birini suçu üstlenmeye zorlayan eski bir komutan tarafından yakılmıştı.

"Devam et."

Rahatlayarak iç çektim. "Birini ve bir yeri bulmak için yardıma ihtiyacım var" -Sage'e baktım ve gözlerimiz birleşti, doğrudan merkezime bir çekim şimşegi gönderdi- "onunla ne yapacağımı bulana kadar birini saklamak için."

"O mu?" Merakı ses tonuna yansımıştı ama şimdi ayrıntılara girmenin sırası değildi.

"Evet. Bildiğin bir yer var mı?" Konuşmayı tekrar rayına oturtmak için sordum. "Takım arkadaşlarımdan birkaçını toplayıp benimle orada buluşmanı istiyorum. O zaman her şeyi açıklayacağım."

Kade, "Huntley bu konuda çok yardımcı olabilecek birini tanıyor," diye düşündü - arkadaşımız ve ekibindeki Sorumlu Subay'a atıfta bulunarak. "Çocuklarla konuşup en kısa zamanda sana mesaj atacağım."

"Hooyah," diye mırıldandım telefonu kapatmadan önce.

(Az önce başıma gelenlerden sonra yapmam gereken son şey bir yabancıya güvenmekti. Özellikle de uzun boylu, kaslı bir adama.

Kaçmaya çalışırsam beni ezecekti. Ama Arrow yol kenarında mahsur kalmış bir araba için durmuştu. Ve ülkesine hizmet etmişti -denizci yerine donanmada olsa bile. Ayrıca, ona karşı daha önce hiç yaşamadığım bir manyetik çekim hissettim.

Sık kesilmiş siyah saçları, kirli yanakları, çelik mavisi gözleri ve güçlü çene hattıyla inkar edilemez derecede çekiciydi. Çoğu kadının savunmasını düşürecek kadar ateşliydi. Ama beni içgüdülerimi dinlemeye ve ona güvenmeye ikna eden şey sabit bakışları ve derin sesindeki endişeydi.

Cipinin güvenli koltuğunda otururken sinirlerim yatışmaya başladı... en azından lastiğimi kontrol etmeyi bitirip aradığı kişiyle telefonu kapatana kadar. Bakışları ön camdan benimkilerle birleştiğinde, omurgamdan yukarı çıkan ürpertinin endişeyle hiçbir ilgisi yoktu. Tepkim tamamen hissettiğim çekimden kaynaklanıyordu.

Aracın etrafında dönüp arkadan bir şey alırken yavaş ve derin bir nefes aldım. Yolcu kapısını çekip açtığı anda bunun bir ilk yardım çantası olduğunu fark ettim. "Bu kesiğin bir an önce temizlenmesini istiyorum."

Yediğim yumruk ve ağlama sesleri arasında ne kadar kötü göründüğümü düşünerek başımı eğdim ve "Evet, bu muhtemelen iyi bir fikir" diye mırıldandım.

Bir parmağını çeneme sıkıca bastırarak başımı geriye yatıran Arrow'un gözleri yanağıma incelerken kısıldı. "Çok özür dilerim.

yaralandın, bebeğim."

Bana "bebeğim" dediğinde derin sesinin boğukluğuyla karnımda kelebekler uçtu. Daha önce hiçbir erkek benim için evcil hayvan ismi kullanmamıştı ama bunu Arrow'dan duymak gerçekten hoşuma gitmişti.

"Bu senin hatan değil, beni bulduğundan beri tek yaptığın bana yardım etmeye çalışmaktı."

"Fark etmez, yine de güzel yüzünde bu kesiği görmekten nefret ediyorum." Başparmağıyla çenemi okşadı. "Sana o kadar sert vurdu ki yakında moraracaksın."

Yanağımdaki hisse bakılırsa, daha önce hiç yumruk yemediğim için ne beklemem gerektiği konusunda hiçbir fikrim olmasa da haklı olduğundan şüphe duymuyordum. "Acil servise gittiğimizde muhtemelen bana bir buz torbası verirler. Belki morarmayı minimumda tutmaya yardımcı olur."

İlk yardım çantasını karıştırarak bir buz torbası çıkardı ve ortasını sıkarak soğumasını sağladı. Sonra yavaşça yanağıma bastırdı ve mırıldandı, "Ben kesiğinle ilgilenecek malzemeleri hazırlarken bunu benim için yerinde tut."

Buz torbasını alırken parmaklarım onunkilere değdiğinde bir farkındalık hissettim ve yanağıma bastırdığımda allığımın sıcaklığı soğukluğu azalttı. Sonra çantayı karıştırıp bir paket ibuprofen buldu ve bana uzattı. "Bunları almalısın."

Bardaklıktan bir şişe su almak için yanımdan geçerken "Kesinlikle," diye onayladım.

Kapağı kapattıktan sonra bir yudum alabilmem için şişeyi dudaklarıma doğru tuttu. Ben hapları yutarken, çantadan bazı malzemeleri çıkarmak için suyu döşeme tahtasının üzerine koydu. Sonra beni çekiştirerek tekrar yolcu koltuğuna yanlamasına oturmamı sağladı. Sonra bacaklarımın arasına çömecek şekilde hareket etti. Yanağım üzerinde çalışmak için mükemmel bir seviyedeydi, ama yardım edemedim ama benzer bir pozisyonda olduğu farklı bir senaryoyu hayal ettim... sadece biraz daha düşük.

Arrow'un ne düşündüğüm hakkında hiçbir fikri olmadığını umarken, beynimde dolaşan yaramaz fantezi için kendimi zihinsel olarak azarladım. Hiçbir zaman iyi bir poker yüzüne sahip olmadım, bu yüzden sorduğunda şaşırmadım, "Gergin olmana gerek yok, Sage. İstemediğin bir şeyi asla yapmayacağım. Benimle her zaman tamamen güvende olacaksın."

"Güvenli," diye yankıladım usulca.

"Evet, bebeğim... güvende." Çelik gibi mavi gözleri sertleşti. "Ve sadece benimleyken değil, eğer bu konuda söyleyecek bir şeyim varsa."

Her ne kadar babam Deniz Kuvvetleri yerine Donanmayı seçtiği için ona kızacak olsa da, Arrow'un onun saygısını kazanmasının uzun sürmeyeceğini hissediyordum. Olanları öğrendiğinde aklını kaçıracaktı ama bir Başkomutanın ihtiyacım olduğu anda bana yardım ettiğini bilmek öfkesini biraz olsun yatıştıracaktı. Benim güvenliğim onun için iki askeri birim arasındaki herhangi bir anlaşmazlıktan çok daha önemliydi. Ayrıca, çoğunlukla iyi bir eğlenceydi.

"Şu anda güvende hissetmek kulağa cennet gibi geliyor."

"O zaman bunun olmasını sağlayacağım." Yanağıma antiseptik bir mendil tutmadan önce biraz el dezenfektanı kullandı ve "Bu biraz acıtacak" diye uyardı.

Kendimi destekledim ama yine de kesiğimi nazikçe temizlediğinde küçük bir tıslama çıkmasına izin verdim. Derin homurdanması ve özür dileyen bakışları dudaklarımın küçük bir sırtıyla kıvrılmasına neden oldu ve antiseptiğin geride bıraktığı yanığı hafifletmek için cildime üflediğinde genişledi.

"Daha iyi mi?"

"Uh-huh," diye fısıldadım.

"Güzel." Kesiği inceledi ve omuzlarındaki gerginliğin bir kısmı hafifleyerek iç çekti. "Şimdi temizlediğime göre yara korktuğum derin değilmiş. Yüz yaralanmaları daha fazla kanamaya meyillidir, bu yüzden gerçekte olduğundan daha kötü görünüyordu."

Aynaya baktığımda bana çok kötü görünmüştü, belki de bir sürü dikiş yerine sadece birkaç dikişe ihtiyacım olacaktı. "Çok rahatladım."

"Biraz merhem ve Steri-Strips süreceğim." Dudakları aşağı doğru döndü. "Üzgünüm bebeğim, ama onları yerine yerleştirmek için kesiğini biraz çekiştirmem gerekecek."

"Anlamıştım." Buz torbasını yanımdaki koltuğa koyarak elini okşadım. "Her şey yoluna girecek."

"İnanılmazsın amına koyayım." Bu iltifat karşısında gözlerim büyüdü ve iç çekerek başını salladı. "Acı çeken sensin ama beni daha iyi hissettirmeye çalışıyorsun. İşler sarpa sardığında nasıl davrandığın, nasıl bir insan olduğun hakkında çok şey söylüyor."

"Evet, şey... tehlike geçtiğine göre nazik olmak kolay. Özellikle de bana nasıl yardım ettiğini düşününce sana karşı." Omuz silktim, övgüsünden rahatsız olduğumu hissettim. "Sanki seni korumak için bir şey yapmışım gibi değil."

kendimi o adamlardan kurtardım. Onlar gidene kadar onların merhametine kalmıştım ve sonra nereye gittiğime dair hiçbir fikrim olmadan kaçtım."

"Kendine biraz kredi ver, Sage. Yürüyüp gidebilecek kadar iyi idare ettin kendini. Bu adamların ne tür bir pisliğin içinde olduğunu düşünürsek, çok daha kötüsü olabilirdi," diye homurdandı, çenesindeki bir kas zıpladı.

"Sanırım bu da bir bakış açısı." Gerçi babam aynı fikirde değildi. Sonuncusu bugün işime yaramadığı için kesinlikle bir savunma dersi daha almam konusunda ısrar ederdi.

"Seni buraya, benim yanıma getirdi."

"Evet." Ona gülümsedim. " oldu."

Steri-Strips'i uygularken işaret parmağı ve başparmağı arasında kesiğimi sıkıştırırken Arrow'un yüzündeki her ayrıntıyı katalogladım. Nazikti ama yine de bana verdiği ağrı kesici etkisini göstermeye başladığı için mutluydum çünkü o üzerimde çalışırken acıyı daha fazla hissetmeye başlamıştım.

Her şeyi yerine koymadan önce Arrow kesiğimi gazlı bezle kapattı. Sonra kiti arka koltuğa fırlattı ve sürücü koltuğuna tırmanmak için cipin etrafında döndü. Emniyet kemerini bağlarken cep telefonu bir bildirimle bipledi.

"Umarım seni önemli bir şeyden alıkoymuyorumdur." *Ya da önemli birinden*, diye düşündüm yüzük parmağına bakarken. Bir şey ifade etmese de çıplak olduğunu görmek beni rahatlatmıştı çünkü hâlâ bir kız arkadaşı olabilirdi. Ya da iş yerinde yüzük takmamayı tercih edebilirdi, çünkü yüzük ayağına dolanıyordu.

"Hayır, tamamen seninim."

Yüzüme aldığım darbe beynimi uyuşturmuş olmalı çünkü basit ifadesinde her türlü imayı buldum. Ben kendimi çalışırken o ekrana baktı. Dudaklarının memnun kıvrımına bakılırsa, mesajda her ne yazıyorsa ondan memnun görünüyordu. "Seni iyi bakılabileceğin bir yere götüreceğim."

"Teşekkürler." Beni acil servise bırakmamasını dileyerek ona zorla gülümsedim. Bunun yerine benimle ilgilenecek kişinin o olmasını diledim.

özlemi görmemesi için gözlerimi kapattım ve o yola geri çekilirken başımı cama yasladım. Çok uzakta değildik.

ama uykuya dalmadan önce sadece birkaç dakika dayanabildim.

OK

(Sage uyuduğunda rahatlamıştım çünkü artık onu hiçbir soru sormadan ya da açıklama yapmadan güvenli eve . Yine de uğraşmak zorundaydım Ama en azından ne söyleyeceğimi düşünmek için arabayı kullanabilirdim. İşin aslı, onu kaçıırıyordum. Sadece bu şekilde görmemesini umuyordum.

Onu uyandırmamak için kulağıma bir Bluetooth cihazı taktım, böylece adamlarımdan birini daha arayabilecektim. Coronado Deniz Üssü'ne ana üs olarak atanan ekiplerin baş subayıydım ama iş dışında Kade ve ekip arkadaşlarıyla en yakın olduğum kişiydim.

Silas ilk zil sesinde cevap verdi. "Arrow, aramanı bekliyordum." Bana ilk adımla seslendiğinde, çoktan konuşmuş olduğunu anladım. Kade ya da Huntley'e durumumu anlattım ve onlar da bunun askeri bir operasyon olmadığını açıkça belirttiler.

"Hizmetinizdeyim," diye ekledi.

"Gidip bir arabanın lastiğini tamir etmeni ve sonra da bir yere saklamanı istiyorum. Kimsenin tesadüfen görmeyeceğinden emin ol." Satıcının ağıнын ne kadar uzağa ulaştığını bilmiyordum ve ihtiyacımız olan son şey bir keşin onun plakasını görmesi ve adamın ondan kaçtığını anlamasıydı. Ona Sage'in aracının yerini ve tarifini, ayrıca anahtarları sakladığımı verdim.

"Olmuş bilin."

"Hooyah," diye mırıldandım. O da aynı fikirdeydi ve görüşmeyi sonlandırdım. Tahquitz Peak yakınlarındaki ormanlara varmamız üç saatten biraz az sürdü,

A-çerçevesel bir kızılâğaç kulübeye gittim. Ev, bir ağaç kovuğunun

Derin ve sık bir ağaçlıktı, orada olduğunu bilmiyorsanız görmenizi zorlaştırıyordu. Ön kapıya doğru çıkıntı yapan balkonun altına park etmiş kamyon ve cipten, birkaç adamın zaten orada olduğunu tahmin ettim.

Huntley adresi mesaj attığında, kulübenin Merrick Ashford'a ait olduğunu söylemişti. Onu şahsen tanıımıyordum ama takım arkadaşlarının suçunu üstlendiğinde etrafta olup da onu *tanımayan* pek fazla denizci yoktu. Zaman içinde Huntley, Deacon ve Cash'ten öğrendiğim kadarıyla Merrick bir tetikçi olmuş ama karısıyla tanıştıktan sonra "emekli" olmuştu. Yine de geçmişi hakkında hâlâ paranoyaktı, bu yüzden bu kulübe gibi pek çok önlem almıştı. Balkona açılan ön odanın neredeyse tamamı camdı ama kurşun geçirmez olduğuna bahse girmeye hazırdım. Ana katta sadece iki küçük pencere ve Attila ve savaşçıları dışarıda tutacak gibi görünen ön kapı vardı.

Söylenildiği gibi evin sol tarafına çektim ve garajın dışındaki elektronik tuş takımına bir kod girmek için dışarı çıktım. Sonra içeri girdim ve kapıyı kapatmak için tekrar dışarı çıktım. Ortalık çok sessiz olduğu için, kapının gürültüsü inmesi Sage'i heyecanlandırdı. Yolcu kapısına doğru ilerleyip kapıyı açtığımda esniyor ve geriniyordu.

Mavi gözleri etrafta zıpladı ve yüz ifadesini şaşkınlık doldururken kaşları aşağı indi. "Neredeyim ben?"

Ağzımı açtım ama açıklama boğazımda düğümlendi. *Hay* aksi. Bir şey söylemek zorundaydım.

"Güvenli bir yerde," dedim ona, öylece bırakmasını umarak -ama beklemeyerek-. Elimi avuç içi yukarı bakacak şekilde uzattım ve o da hemen kendi elini üstüne koydu. En azından bu da bir şeydi. Eğer şanslıysam, onu resmen çaldığımı fark ettiğinde çıldırmayacak kadar güven duyardı.

"Ama burası acil servis değil."

"Hayır, bebeğim. Değil," diye kıkırdadım ve bir kolumu beline dolayarak onu yere doğru kaldırdım. "Hadi içeri girelim, sonra her şeyi açıklayacağım." Başını salladı ve onu muhtemelen eve açılan kapıya doğru götürürken elini sıkıca tuttum.

Beyaz duvarları, yerde parlak, renkli bir halısı ve üzerinde çocuklar için bir kova tebeşir ve basketbol topu gibi çeşitli açık hava aktivitelerinin yer aldığı eşleşen bir rafı olan kiraz ahşap panelli duvar kağıdına sahip bir çamur odasına girdik. Rafın altındaki Shaker mandallar paltoları ve diğer şeyleri asmak içindi ve beyaz bir bank oturağı her şeyi kaplıyordu. Benim bir

Merrick'in karısı dekorla ilgilenirken kendisinin de güvenlikle ilgilendiğini hissetti.

Küçük oda, bilardo masası, pinpon masası ve çeşitli yaşlardaki çocuklar için diğer oyunların bulunduğu çok daha büyük bir alana açılıyordu. Büyük oda da beyazdı ve duvarlarında parlak halılar ve renkli sanat eserleri vardı. Ön kapıda son teknoloji ürünü kilitler ve yanına monte edilmiş bir güvenlik monitörü vardı.

Odanın karşısındaki merdivene yöneldik ve Sage'in elini bırakarak önümde yürümesine izin verdim. "Arkadaşlarımdan bazıları burada," diye sessizce bilgilendirdim onu. "Yukarı çıktığında birini görürsen sakın korkma."

"Tamam." Tekrar bana baktı ve bakışları temkinli bir hal almıştı. Bunu görmek hoşuma gitmiyordu ama duygusunun geldiğini anlıyordum.

"Yukarı çık bebeğim. Sonra açıkla." "

Gözleri sanki "Öyle yapsan iyi edersin" der gibi uyarırcasına kısıldı. Sert olmaya çalışırken ne kadar sevimli olduğunu görünce neredeyse gülümseyecektim.

Geri döndü ve son birkaç basamağı tırmandı. En üstte, mutfak, büyük oda ve yemek odasının bir alandan diğerine aktığı açık konseptli büyük bir odaya girdik. Huntley ve Kade masada oturmuş, Merrick olduğunu tahmin ettiğim bir adamla derin bir tartışmaya dalmışlardı. Kaslıydı, siyah saçları ve gözleri vardı ve düşman olarak istemeyeceğiniz birinin tehlikeli havası vardı. Biz içeri girdiğimizde sessizleştiler ve başlarını kaldırıp baktılar.

Huntley çenesini kaldırdı, sonra başını tanımadığım adama doğru eğdi. "Bu Merrick."

Başımı salladım. "kullanmamıza izin verdiğiniz için teşekkür ederim." "Hooyah," diye mırıldandı karşılığında.

"Sage'i yerleştireceğim, sonra da herkese bilgi vereceğim," dedim onlara.

Onun önünde bir şey söylememeleri gerektiğini anlayacak kadar zekiydiler.

Merrick, "Koridorun sonunda iki yatak odası var, en sondaki de büyük yatak odası," diye homurdandı.

Elimi Sage'in sırtına koydum ve onu son yatak odasına yönlendirdim. İçeri girdiğimizde kapıyı kapattım.

"Otur," dedim, sonra onun benim denizcilerimden biri olmadığını hatırladım. "Lütfen."

Sage, küçük bir masanın iki yanında bir loveseat ve bir overstuffed sandalye bulunan küçük bir alana doğru ilerledi.

O sandalyeye çöktü, ben de kanepeye oturdum. "Şimdi beni neden hayatımdan çaldığını açıklayacak mısın?"

Öfkeli ses tonuna karşı kıkırdadım. Sesi sinirlenmiş gibi geliyordu ama kızgın değildi, bu da bu konuşma için iyiye işaretti. "Oda arkadaşının kardeşinin seni ne kadar büyük bir tehlikeye gerçekten anlıyor musun bilmiyorum," diye başladım. "Seni korkutmak istemediğimi söylemek isterdim ama gerçek şu ki korkmalısın."

Sage olabildiğince arkasına yaslandı ve ayaklarını sandalyenin üzerine çekti, sonra kollarını bükülmüş dizlerinin etrafına doladı. "Phoebe'nin kardeşi beni daha az umursayamazdı, bu yüzden onun için bir fark yaratmayacaksa neden peşimden gelsinler ki?"

"Çünkü Phoebe için önemlisin. Çünkü onun yüzünü tanıyorsun. Çünkü yanlış zamanda yanlış yerdeydin, bu da seni bu adamın radarına soktu. Seçimini yap, bebeğim. Bu uyuşturucu lordları acımasızdır ve en küçük bir tehdit olarak algıladıkları herkesi ortadan kaldırmaktan çekinmezler."

"Yani beni buraya korumak için mi getirdin?"

"Evet. Kardeşi ve satıcıyı bulup harekete geçene kadar sana güvenli bir yerde ihtiyacım var."

Başını yana eğdi ve bir süre beni inceledi, yüz ifadesi şaşkıncı. "Beni tanıyorsun bile."

"Bana güveniyor musun?" Varsayımında haklı olduğumdan neredeyse emin bir şekilde sordum.

Sage gözlerini kaçırdı ve kaşları çatıldı, sonra tekrar bakışlarımla buluştu ve mırıldandı, "Evet, ama neredeyse yabancı olduğumuz için nedenini bilmiyorum."

"Ve seni güvende tutmak için neden bu kadar büyük bir ihtiyaç duyduğumu bilmiyorum," diye itiraf ettim. Gerçi yolda bunun sebebinin onun benim olması olduğunu anlamıştım. Ama henüz oraya gitmeme hazır değildi. Ne yazık ki çok erkendi.

Aynı zamanda onu yatağa yatırma, çıtırçıtır soyma ve seksi vücudunun her santimini keşfetme arzusuyla da savaşıyordum. Bunu yüksek sesle de söylemedim ama ateşli gözlerimi onun üzerinde gezdirmemek neredeyse imkânsızdı.

Dudaklarının kenarları yukarı kıvrıldı ve biraz daha rahatladı.

"Burası şebekenin dışında ve seninle ya da benimle hiçbir bağlantısı yok." Başımı eğdim ve kabul ettim, "Belki de bunu önce seninle konuşmalıydım,

ama anlık bir karardı. Sen uyuduğunda..." Omuz silktim. "Buraya geldikten sonra bu konuda tartışabileceğimizi düşündüm. Senin için en iyisinin bu olduğuna seni ikna edebileceğime emindim."

Bu hedefe nasıl ulaşacağıma dair birçok senaryo üzerinde çalışmışım. Çoğu orgazm içeriyordu. Söylemediğim bir şey daha vardı.

Whoa. Bir Usta Şef tarafından ... ama niyeti saftı. Ya da belki tam olarak saf değildi çünkü o seksi gözleri ama kesinlikle iyiydiler. "Tamam, devam et ve beni ikna et."

Gülümseyerek koltuğun arkasına yaslandı ve kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Bir Başkomutan olarak, sizi güvende tutmak için benzersiz bir konumdayım."

"Bu gerçekten eşsiz bir pozisyon mu?" Başımı yana doğru eğdim. "Ne de olsa babam senin rütbene eşdeğer bir rütbeden emekli oldu."

"Onu arayıp seni almasını ve işi devralmasını ister misin?" Bu öneriyi yaparken kaşları çatıldı ve parmaklarım alnını yumuşatmak için kaşındı. Ellerimi kucağımda birbirine bastırarak iç çekerek başını salladı. "Bunu yapamam."

"Neden olmasın?" diye sordu, bir şekilde aynı anda hem rahatlamış hem de kızgın görünmeyi başarıyordu.

"Beni yanlış anlamayın, babam harika bir adam ve harika bir baba," diye açıklamak için acele ettim. "Ama aynı zamanda harika bir koca ve şu anda annemin hayat boyu kurduğu hayallerden birini gerçekleştirmenin tam ortasında."

Arrow bana doğru eğildi ve kollarını kalçalarına dayadı. "Eğer baban da benim gibiye, bu durumu ona anlatmaman için kabul edeceği tek mazeret anneni uzaya götürmüş olması olacaktır."

Babamın nasıl tepki vereceğini çok iyi biliyordu ve muhtemelen babamla pek çok ortak noktası olması Arrow'u benim için daha çekici kılıyordu. Bana kalırsa, ailem çift hedefti.

Neredeyse ilk görüşte aşık olmuşlardı ve babam tanışmalarından sadece bir hafta sonra, ilk görevine gitmeden hemen önce annemi onunla evlenmeye ikna etmişti. İhtimaller aleyhlerine olsa da, aşkları yıllar geçtikçe daha da büyümüştü.

Babamın onun için doğru kişi olduğunu nasıl anladığını sorduğumda annemin bana tarif ettiği o kıvılcımı hiç hissetmemiştim... ta ki şimdiye kadar. Son zamanlarda, belki de erkekler için belirlediğim çitanın inanılmaz derecede yüksek olup olmadığını merak etmeye başlamıştım çünkü sadece... bileceğim o anı bekliyordum. Ama Arrow'la birlikte, annemin "Bildğin zaman bilirsin" derken ne demek istediğini nihayet anladım. Tabii bu sadece adrenalinden kaynaklanmıyorsa, ki bundan kesinlikle şüpheliydim.

"Dünya atmosferinden çıkmadan ona en çok yaklaşabileceğin şey onlar," diye takıldım. "Onu dünyanın etrafında destansı bir yolculuğa çıkardı - iki yüz yetmiş dört gece ve dünyanın dört bir yanında altmıştan fazla ülke. Ve daha bir ay önce ayrıldılar."

"Kahretsin," iç geçirdi ve parmaklarını saçlarında gezdirdi.

"Sorunu görüyorsun. Eğer onları şimdi ararsam, babam gemiden inmenin bir yolunu bulur. O zaman annemin rüya gezisi mahvolur."

Başını sallarken gözleri kararlılıkla parlıyordu. "Seni buraya getirmenin doğru bir karar olduğunu anlaman için çok fazla ikna etmeme gerek yok gibi görünüyor."

"Muhtemelen hayır," diye kabul ettim. "Ama en azından planın ne olduğunu bilmek isterim. öyle."

"Henüz tüm detayları belirlemedik, ancak işin özü şu Ben ve adamlarım onun kim olduğunu bulup varlığını unutmasını sağlarken sen de burada, o piçin sana ulaşamayacağı bir yerde kalacaksın."

"Alt kattakiler sizin emriniz altında mı?"

Tekrar başını salladı. "Biri hariç hepsi. Ama Huntley Merrick'e kefil oluyor ve bu da alışılmadık şöhretine rağmen ona güvenmem için yeterli. Ve bu güvenli ev gibi, bu durumda çok yardımcı olacak kaynaklara sahip."

"Polisi arayıp bu işi onlara bırakmamız gerektiğini düşünmüyor musun?"

"Bir noktada onları içeri çekmemiz gerekebilir," diye kabul etti. "Ama Bu adamın polis üzerinde ne kadar etkisi olduğunu öğrenene kadar olmaz. Uyuşturucu satıcılarının, kendilerine doğru gelen herhangi bir belaya karşı kulaklarını dört açan birilerini maaş bordrosunda bulundurması duyulmamış bir şey değildir."

Omuzlarım çöktü. "Kendimi bir suç dizisinin bir bölümünde oynuyormuşum gibi hissediyorum."

"En azından yalnız değilsin. Yardımcı oyuncun olarak ben varım." Ayağa kalktı ve bana doğru ilerledi, sandalyemin koluna tünerken ellerimi ellerinin arasına aldı. "Ve ben herhangi Başkomutan değilim, *Coronado* Deniz Amfibi Üssü'nün Baş Subayıyım."

Deniz üssünün adını vurguladı ve özel operasyon eğitimleri ve personeliyle ünlü bir tesis olmasına rağmen ne demek istediğini anlamam biraz zaman aldı. "Oh, vay canına. Evet, sanırım SEAL ekiplerinden sorumlusun bana yardım etmek için eşsiz bir konumda olursun."

"Güzel." Tekrar ayağa kalkarak elimi tuttu. "Gündemin ikna kısmı tamamlandığına göre, oda arkadaşının kardeşi hakkında bildiğin her şeyi Merrick'e anlatmanı istiyorum. Onu ne kadar çabuk bulabilirsek, senin güvende kalmanı sağlamak da o kadar kolay olur."

"Phoebe de," diye mırıldandım. "Şimdilik ailesinin evinde güvende olmalı. San Clemente'de tepelerde güvenli sitede yaşıyorlar, bu yüzden içeri girmek zor olacaktır. Ayrıca annesi yeniden evlendi ve farklı bir soyadı var."

"Eğer önümüzdeki birkaç gün içinde iyi bir ilerleme kaydedemezsek, Phoebe ve ailesini ateş hattının dışında olduklarından emin olmak için başka bir yere gönderebiliriz," diye söz veren Arrow, beni yatak odasından çıkarıp koridora götürürken oda arkadaşım ile ilgili endişelerimi hafifletti.

Geldiğimizde burada olan üç adam hâlâ aynı masada oturuyordu ve Arrow beni bir sandalyeye oturtmadan önce hızla onlarla tanıştırdı. Merrick'in Arrow'un bahsettiği alışılmadık şöhreti merak etmeme neden olan karanlık bir yanı vardı ama bunu kesinlikle şimdi sormayacaktım... *ya da hiçbir zaman.*

Arrow bir sandalyeyi olabildiğince bana yaklaştırıp kolunu omuzlarıma doladığında Merrick'in dudakları yüz hatlarını yumuşatan ve onu daha cana yakın gösteren bir sırıtişla kıvrıldı. Bu iyi bir şeydi çünkü dikkatini bana çevirdi ve "Paul'ün cep telefonu numarasını biliyor musun?" diye sordu.

"Umm... Sanırım Phoebe'den gelen mesajlar arasında bir yerlerde olabilir." Arrow'a odaklanarak, "Eğer cipinden çantamı alırsan, kontrol edebilirim" diye ekledim.

"Elbette, bebeğim." Ayağa kalkmak yerine çenesini bana getirmeye giden Kade' doğru salladı.

Biz onun dönmesini beklerken Merrick, "Kade ve Huntley bana Arrow'un onlara durumunuzla ilgili anlattığı her şeyin özetini verdiler ama hepsini sizden duymam gerekiyor. Önemli bir ayrıntıyı kaçırmadığımdan emin olmamın en iyi yolu hikâyeyi ilk ağızdan dinlemektir."

Başımı salladığımda Arrow beni sıkı. "Bunu yapabilirim."

Ben daha başlayamadan Kade döndü ve çantamı Arrow'a uzattı. "Al bakalım, Arrow."

Cep telefonumu çıkardım ve mesajlarımda Paul'ün adını hızlıca arattım. Biraz kaydırmam gerekti ama sonunda Phoebe'yle ilk kez birlikte yaşamaya başladığımız ve birbirimizin ailesi için iletişim bilgilerimiz olduğundan emin olduğumuz zamandan kalma telefon numarasını içeren bir mesaj buldum. Ekranı Merrick'e doğru çevirerek, "Onu hiç aramam gerekmediği için güncel olup olmadığından emin değilim ama bu Phoebe'nin bana kardeşi için verdiği numara" dedim.

"Başlamak için iyi bir yer." Merrick başıyla onaylayarak not aldı. "Şimdi bana kapınızı açtığınız andan itibaren hatırladığınız her şeyi anlatın."

Olanların üzücü ayrıntılarını anlatırken Arrow'un bu kadar yakınımda olmasına minnettardım. Bitirdiğimde Merrick beni soru yağmuruna tutmaya başladı.

"Senden başka bir şeye dokundular mı?" Kan lekeli sweatshirt'üme baktı. "Kıyafetlerden parmak izi almak çok zordur."

Gözlerimi kapatarak, başımı sallamadan önce her şeyin bir film gibi kafamın içinde oynamasına izin verdim. "Hayır, üzgünüm. Daireye girmediler ve kapıya vurmadan önce kapı tokmağını tıkırdattıklarını duymadım."

Merrick dikkatini Arrow'a çevirdi. "Kardeşi en iyi ipucumuz. Onu bulursak bize satıcısı hakkında bildiği her şeyi anlatabilir."

Arrow başını salladı. "Anlaştık."

"Biz bunun üzerinde çalışırken sizi biraz yalnız bırakalım. Sage ayakta duramayacak gibi görünüyor," dedi Huntley ayağa kalkarken. Merrick ve Kade de onu takip etti.

Üç adama teşekkür ettikten sonra Arrow onları garaja kadar geçirdi. Seslerinin derin mırıltısını duydum ve sonra tekrar bana katılırken merdivenlerdeki ayak seslerini.

Eliyle sırtımı okşayarak, "Yatmadan önce yemek yemek ister misin?" diye sordu.

"Kesinlikle yiyebilirim," diye kabul ettim, ögle yemeği yemeyeli ne kadar uzun zaman olduğunu fark ettiğimde midem biraz guruldadı.

"Şanslısın. Merrick bana karısının mutfağı iyi stokladığını söyledi," diye açıkladı buzdolabını ve kileri karıştırmak için mutfağa yönelirken. "İşin içine kavanoz sos ve kutu makarna girdiğinde çok güzel spagetti yaparım."

"Kulağa mükemmel geliyor," diye mırıldandım.

O akşam yemeğini hazırlarken çoğunlukla sessizdik, ama sessizlik hiç de garip değildi. Zihinsel olarak yorgun olduğumu anlaması ve beni havadan sudan konuşmaya zorlamamasını takdir ettim. Önüme koyduğu yemeği gözlerimi zar zor açık tutabiliyordum.

Masayı toplamaya başlarken, "Ben ortalığı toplarken sen de yatmaya ne dersin?" diye sordu.

Mantiken, kimsenin nerede olduğumu bilmesinin mümkün olmadığını biliyordum ama bu korkunun hızla yayılmasına engel olamadı. "Şey... İki yatak odası olduğunu biliyorum ama tek başıma ne kadar uyuyabileceğimden emin değilim."

Arrow tabakları lavaboya koydu ve geldi. "Beni aynı odada mı istiyorsun?"

Başımı salladım. "Daha önce kaldığımız odada bir büyük yatak var, yani ikimize de yetecek kadar yer var."

"Sen nasıl istersen bebeğim," diye gülümseyerek kabul etti. "Git hazırlan, ben de hemen arkada olacağım."

"Tamam," diye fısıldadım.

Birlikte yatmayı öneren ben olmama rağmen, yorganın altına girerken gergindim. Daha önce hiç bir erkekle yatmamıştım, üstelik benimkiler neredeyse mahvolduğu için onun gömleklerinden birini ve külotumu giymiştim. Ama Arrow kollarını bana doladığı anda vücudumdaki gerginlik azaldı çünkü onun yanında güvende olduğumu biliyordum.

OK

Benderin bir uykudan uyandım çünkü aletim o kadar sertleşmişti ki acı veriyordu. Muhtemelen yumuşak, yuvarlak kıkına bastırdığım . *Sikeyim*. Sage hissetti

Kollarımda inanılmazdı, onun kıvrak vücudu benim çok daha iri olan vücudum tarafından koza gibi sarılmıştı. Uyuyabildiğime şaşırıyordum, hem de bu kadar derin uyuyabildiğime. Bütün gece onu becerme ihtiyacıyla boğuşarak ayakta olmayı bekliyordum.

Üzerinde benim tişörtlerimden biri ve bir çift külottan başka bir şey yoktu, bu yüzden her zaman yaptığım gibi boxer'larımla uyumak yerine bir çift eşofman altı giymiştim. Ama tişörtü göğüslerinin hemen altına kadar sıyrıldığı için çıplak sırtı göğsüme yapışmıştı. Ve uzun, kalın sikimin başı pantolonumun bel bandından dışarı fırlamış, dantelli iç çamaşırının aşındırmasıyla şişmiş ve sızıyordu.

Sage başını koluma yasladı ve avuç içim karnının üzerinde yayıldı. Diğer elim esnedi ve dolgun göğüslerinden birini kavradığını fark ettiğimde bir inilti tuttum. Meme ucu sertti ve nefes aldığında tenime sürtünüyordu.

Orospu çocuğu. Onu uyandırmadan ve ödünü koparmadan bu işten nasıl sıyrılacaktım?

Tekrar nefes aldı, küreyi elime sıkıca bastırdı ve tekrar ürkmesine neden oldu. İnlediğinde ve bana daha da yaklaştırmaya çalışırken kıkı kıpırdadığında, neredeyse o anda boşalıyordum.

Ne zaman hormonlarımla zar zor başa çıkabilen azgın bir ergene dönüşmüştüm?

Sage tekrar kıpırdandı ve minik nefesi sonunda uyandığını gösterdi. Kendimi gerçekleşmesi kaçınılmaz olan patlamaya hazırladım.

"Arrow?" Hafif sesi kulaklarıma süzüldüğünde, öfkeli olmaktan ziyade nefes nefese ve muhtaçtı.

Lanet olsun.

Öfke, birbirine dolanmış bedenlerimizden kendimi kurtarmamı kolaylaştırabilirdi. Ama ses tonundaki arzu, sikime daha fazla kan hücum etmesine neden oldu.

"Ne var bebeğim?" Başımı eğip boynuna nazik öpücükler kondururken mırıldandım.

"Ben...um. Ooooooh," diye tekrar inledi kulak memesini dişlediğimde ve göğsüne masaj yaptığımda. "Hissediyorum..." Sustu ve ben de profiline bakabilmek için ayağa kalktım. Yanakları kıpkırmızı olmuştu ve dudaklarını ısıırıyordu.

"Bana her şeyi anlatabilirsin, Sage," diyerek dudaklarımı çenesinde gezdirmeden önce ona güvence verdim.

"Ne hissettiğimden emin değilim," diye itiraf etti usulca. "Bana dokunur musun?"

Aklı başında kim buna karşı koyabilir ki? Ve benim kesinlikle aklım başımda değildi. Kendimi kontrol etmekte zorlanıyordum.

"Ne istersen bebeğim. Nereye?"

Başını koluma çevirdi ve fısıldamadan önce tüm yüzü kızardı, "Bacaklarımın arası mı? Ağrıyor."

Yanağını öptüm ve karnındaki elimi diğer göğsünü tutmak için yukarı kaydardım. "Benimleyken hiçbir şeyden utanmana gerek yok, Sage. Bana karşı dürüst olmanı ve ne istediğini sormanı seviyorum."

Diğer elim külotunun içine kaydı ve tümseğini avuçladım, sonra orta parmağımı yarığına doğru sürükledim. "Siktir," diye homurdandım, başımı boynunun kıvrımına doğru eğdim. "Sırılsıklam olmuşsun."

Bacakları birbirine kenetlendi ve elimi iç çamaşırından çıkarıp kalçasına sardım, yukarı çekip bacaklarımın üzerinden geçirdim. Onu tamamen dokunuşuma maruz bıraktım. "Benim için bu kadar ıslak olman cehennem kadar sıcak bebeğim," diye homurdandım amıyla oynamaya geri döndüğümde.

İki parmağımın uçları aşağıdan yukarıya doğru hareket etti, sonra tekrar aşağıya inmeden önce şişmiş yumrusunun etrafında döndü. Sadece uçlarını kanalına soktum ve iç kaslarının sıkı kavrayışıyla inledim.

Aletimin üzerinde nasıl bir his yaratacağını hayal ettiğimde kafamdan akan sular boşaldı.

Sage kalçalarını öyle bir salladı ki neredeyse kaçırıyordum. Parmaklarımı biraz daha içeri soktum ve o yine yaptı. *Çok ateşliydi.*

Onları geri çektiğimde, onu terk ederken çıkan emiş sesi taşaklarımı ağırlaştırdı ve aletim ihtiyaçla nabız gibi attı.

İnledi ve onu boşaltmak için elimi kullanmanın benim için yeterli olmayacağını biliyordum. Yine de onu henüz becermeyecektim. İyileşmek ve beni biraz daha tanımak için zamana ihtiyacı vardı, ancak iyi niyetimin ne kadar süreceğini kimse tahmin edemezdi.

Sage'i sırt üstü yatırdım ve ağzını kendi ağzımla kapattım. Onu gördüğüm andan beri dudaklarının tadına bakmak için can atıyordum.

Küçük bir nefes verdi ve dilimi içeri kaydırıp yavaş, baştan çıkarıcı bir ritimle onunkine sürttüm. İnledim ve öpücüğü derinleştirmek için başımı eğdim, dudaklarının hissine ve tatlı, kadınsı tadına anında bağımlı oldum.

Sage'in sırtı eğikti ve onu ters çevirdiğimde gömleği tamamen yukarı kalkmıştı, böylece çıplak göğüsleri göğsüme yaslanmıştı. Ağzından daha fazlasını tatmaya vardı.

Öpüşmemizi kestim ve şişmiş dudaklarının görüntüsü neredeyse daha fazlası için onlara geri dönmem için yeterliydi. Ama vücudunun geri kalanına da açtım. Dizlerimin üzerine oturdum ve bacaklarının arasına diz çökecek şekilde kayarken bacaklarını açtım. Sonra parmaklarımı yanlarından ve dolgun memelerinin üzerinden geçirerek çilek rengi meme uçlarının etrafında dolaştırdım. "Kahretsin, Sage," diye mırıldandım. "Çok seksisin amına koyayım." Sert tepelerini çimdikledim ve gözlerini kapatıp haykırdı, sanki göğüslerini bana sunuyormuş gibi sırtını kamburlaştırdı.

Onları sıkıca kavradım, eğildim ve birini ağzıma aldım.

"Ok," diye inledi elleri benimkileri örtmek için yukarı gelirken. Diğer meme ucuna geçtim ve başını huzursuzca ileri geri çevirerek inledi. Ucunu yalarken, sütle dolduğunda tadının nasıl olacağını merak ettim. Onun küçüğümüzü beslediği, sonra sırayla meme uçlarını emdiğim görüntüsü kontrolümü bozdu ve pantolonumun içine biraz boşaldım. *Lanet olsun.*

Bu kadını bir günden az süredir tanıyordum ve şimdiden onu bırakmayı mı düşünüyordum? *Hayır, düşünmüyordum.* Bunu mümkün olan en kısa sürede yapmaya niyetliydim. Bu beni çok korkutmalıydı... ama bu beni daha da tahrik etti.

Onun muhteşem göğüsleriyle saatlerce oynayabilirdim ama amına olan açlığım görmezden gelinemeyecek kadar ısrarcıydı. Ve kızım benden oraya dokunmamı istemişti, ama şimdiye kadar ihmal etmişim.

Her bir meme ucuna bir öpücük kondurduktan sonra ellerimi onunkilerin altından çektim ve göğüslerini avuçlaması için ona yol gösterdim. Gözlerini açtı ve tereddütle onlara baktı. "Onlar benim ellerimmiş gibi davran bebeğim," dedim hınzır bir gülümsemeyle. "Nasıl iyi hissediyorsan öyle yap."

Başını salladı ve dudaklarını yalayıp dilinin sikişinde nasıl bir his yaratacağını düşünmemi sağladı. *Odaklan, Hamlin*. Eninde sonunda tüm fantezilerime ulaşacağız.

Dizlerimin üzerine çöktüm ve dantelle kaplı amına baktım. Cehennem kadar sabırsızdım, onları çıkarmakla uğraşmadım, sadece kumaşı avucumun içine aldım ve yırttım. Sage'in nefesi kesildi ama ben fark etmedim bile. Önümdeki manzara karşısında büyülenmişim. Bacakları yeterince genişti ve parlayan kıvrımları hafifçe ayrılmıştı. Pembe merkezini ve ona büyük bir zevk verecek olan şişmiş yumruyu görebilmeme yetecek kadar. Ağzım sulandı ve hızla yüzüstü yatmak için aşağı indim.

Dirseklerimi kalçalarına dayadım ve başparmaklarımı kullanarak onu tamamen açtım.

"Arrow?" Sesi gergindi ve başımı kaldırdığımda iri, yuvarlak gözleriyle beni izlediğini gördüm. Yüzü renklerle doluydu ve emin görünmüyordu. Sanki daha önce hiç böyle dokunulmamış gibiydi.

"Hiç amını yedirmedin mi bebeğim?"

Olsaydı da umurumda olmazdı ama yine de onun amının tadına bakacak tek erkek olacağımı düşünmek beni çok mutlu ediyordu.

"Hayır. Ben, şey... Ben hiç yapmadım..." Gözlerini tavana kaldırdı ve derin bir nefes aldı. "Bunların hiçbirini yapmadım."

Vay canına. Lanet olsun. Kahretsin.

Bakire miydi? Bunu daha önce anlamalıydım. Tepkileri çok masum ve açıktı. Hissettiklerini saklamaya çalışma zahmetine girmemişti.

"Sen bakire misin?" Bu kadının sadece ve sadece benim olduğunu haykırma arzusuyla savaşmaktan sesim titreyerek mırıldandım.

"Evet." Mavi gözleri tekrar yüzüme döndü ve aç ve sahiplenici görüldüğünü hayal ettiğim yüz ifademi fark edince bir parça gevşedi. "Sakıncası yok mu?"

Gözlerimi iki kez kırptım, bunun bir sorun olacağını düşünmesine şaşırmıştım. "Bebeğim, her iki şekilde de umurunda değil. Ancak"-sırıttım-"bir parçam senin ilk erkeğin olduğum için kendini çok beğenmiş." *Ve son olarak.* Ayrıca sadece tatlı merkezini ilk yiyen olmaktan bahsetmediğimi de açıklamadım. Hazır olduğunda anlayacaktı ve sonunda seviştik.

Daha fazla bekleyemezdim. Boynumu bükerek yüzümü seksine gömdüm ve yassılaştırmış dilimi güney dudaklarının arasında aşağıdan yukarıya doğru sürüklemeyi önce dikişini bir kez yaladım.

Sage inledi ve ben de ağzımı onun üzerine açtım ve muhtaç küçük klitorisi de dahil olmak üzere amını emebildiğim kadar emdim.

"Ok!" diye bağırdı kalçaları sarsılırken.

Pelvisimi yatak örtüsüne bastırdım, onunla ziyafet çekerken yükümü boşaltmamaya çalıştım.

Dilimi sertleştirerek kanalının içine soktum ve birden gerginliği anlam kazandı. Daha önce hiç doldurulmamış ve gerilmemişti. Onu becerirken bunun bilincinde olmalıydım. Küçük bir adam değildim ve penisim benim boyumdaki bir adam için bile ortalamadan daha büyüktü.

Sage küçücük bir şeydi ve endişelenmeye başladım. Onu incitmek istemedim. Evet, kirazını patlatmadan önce dün yaşadığı çileden sonra tamamen iyileştiğinden emin olmam gerekecekti.

Ama şu an için onu çığlık attıracak kadar sert boşaltmak istiyordum. Ona, sikimin üzerinde doruğa ulaştığında yaşayacağı coşkunun tadını tattırmak için.

Ağzımı sinir yumağına doğru götürdüm ve bir parmağımı yavaşça içine sokarken onunla alay ettim. Gergin ve diken üstündeydi, her an patlamaya hazırdı. Zevk çığlıkları yükselmiş ve duvarlardan sekerek orgazmımı engellememi daha da zorlaştırmıştı.

"Oh! Evet! Evet! Arrow! Oh!"

Dikkatlice bir parmak daha sokmayı başardım, sonra ona bir emir verecek kadar uzun süre klitorisinden çıktım. "Boşaldığında adımı haykır bebeğim."

Sonra onu kırılma noktasının ötesine ittim ve paramparça oldu, iyi bir küçük kız gibi adımı haykırdı. Boşalmasını izlemek ve iç kaslarının parmaklarımı sağdığını hissetmek çok fazlaydı ve sikim pantolonumun içine boşaldı.

Zevki azalmaya başladığında, çabalarımı iki katına çıkardım ve sonunda dinlenmesine izin vermeden önce iki kez daha boşalmasını sağladım. Vücuduna süründüm ve

Onu öptüm, kendi tatlı lezzetini tatmasına izin verdim.

Sonra iç çektim ve yataktan kalkmak için hareket ettim.

"Bekle." Sage kolumu tuttu ve ben de durup onun şaşkın yüzüne baktım.

"Neden durdun? Düşündüm ki..."

"Henüz değil bebeğim," dedim ona nazikçe. "Dün olanlardan sonra kendini toparlaman gerekiyor."

Ayağa kalkmadan önce dudaklarına şefkatli bir öpücük kondurdum. "Bir duş alacağım, sonra da bize kahvaltı hazırlayacağım."

(Benden uzaklaşırken Arrow'un eşofman altının poposuna yapışmasına bakarken ne düşüneceğimi bilemiyordum. Neredeyse

Bana oral seks yaptığında aldığım zevk kadar zevk alıyordum, ama bu iyiliğine hiçbir şekilde karşılık vermemiştim.

Bana aksini garanti etmesine rağmen, bakire olduğum için mi geri çekildiğini merak etmekten kendimi alamıyordum. Belki de aramızdaki yaş farkı ve benim deneyimsizliğim onun bana olan arzusunu soğutmuştu?

Yan dönerek gözlerimi sıkıca kapattım ve Arrow'un kucağında kozalandığım ve onun sert uzunluğunun kalça yanaklarımın arasında yuvalandığı inanılmaz hissine uyandığımdan beri olan her şeyi tekrar oynattım. Orgazmlarımın yarattığı duygusal sis kalkmaya başladığında, nihayet kaçırdığım bir şeyi fark ettim... eşofmanının kasıklarındaki dev ıslak noktayı. Arrow aramızda geçenlerden o kadar tahrik olmuştu ki, elim ya da ağzım aletinin üzerinde olmadan boşalmıştı.

Tüm şüphelerim uçup gitti ve dudaklarım saf kadınsı bir memnuniyet gülümsemesiyle kıvrıldı. Arrow'un beni istememesi konusunda endişelenmeme gerek yoktu. O gerçekten sadece yediğim yumruğun etkisinden tamamen kurtulmam için bana yeterli zamanı tanıma konusunda endişeliydi.

Kendini tutması onun ne kadar harika biri olduğunun bir başka örneği idi. Masum bir kadını tehdit etmekte hiçbir sakınca görmeyen bir uyuşturucu satıcısıyla karşı karşıya gelmenin olası tehlikesi de dahil olmak üzere, kendisine olası maliyetine aldırmadan bana istediğimi vermeye odaklanmıştı.

İroninin bir cilvesi olarak, hayatımın en kötü günü beni doğrudan mükemmel adama götürmüştü.

Tam duşta Arrow'a katılmayı dūřünüyordum ki suyun kesildiğini duydum. Hayal kırıklığıyla derin bir iç çekerek doğrudum ve banyo kapısına baktım. Beline sardığı bir havluyla dışarı çıktığında, alt dudağımı abartılı bir şekilde şişirdim ve "Hadi ama, bu adil değil. Bu konuda bir şeyler yapmaya istekli olmadığın sürece etrafta böyle ."

"Zaten yaptım... yanlış hatırlamıyorsam üç kez." Bana seksi bir sırıtış fırlattı. "Yaptığımdan eminim çünkü çelik bir tuzak gibi bir zihnim var."

"Elbette biliyorsun," diye mırıldandım ve çarşafı yere bıraktım.

Bakışları göğüslerime kilitlendiğinde gözlerinde ısı parladı. "Dur tahmin edeyim, takas adil bir oyun mu? Sadece sen bir çentik atmaya mı karar verdin?"

"Mm-hmm." Havlu bacaklarının arasında çadır kurmaya başladığında dudaklarımı yaladım.

Yatağa doğru yürüdü ve dudaklarını dudaklarıma değdirip "Kahvaltıda ne istersin?" diye mırıldanana kadar zafer damarlarımda dolaştı.

"Büyük, kalın bir sosisin menüde olmadığını varsaymak güvenli mi?" Derin kıkırdaması odada yankılandı ve beni gülümsetti.

"Üzgünüm, bebeğim. Bu özel eşya için biraz daha beklemen gerekecek." Başparmağıyla yanağımdaki çürüğü okşadı. "O güzel dudaklarını sikimin etrafında hissetmeyi ne kadar istesem de, bunun olabilmesi için önce iyileşmen gerekiyor."

Daha önce hiç oral seks yapmamıř olmama rađmen, haklı olduđunu dūřündüm. "Peki, daha fazla zorlamayacađım... řimdilik."

"Aferin kıızıma." Bana bir öpücük daha verdi, bu sefer daha derinden. "Bana acıdığın için teşekkürler bebeğim. Kendimi kontrol etmem bir yere kadar, ama senin için doğru olanı yapmak istiyorum."

"Sen bu kadar dūřünceli davranırken nasıl tartıřabilirim ki?" řikayet ettim.

Parmaklarını bileğime dolayıp beni yataktan çekiştirirken sırıtarak, "Yapamayacağını umuyordum," diye mırıldandı. Ayağa kalktığımda, beni banyoya doğru itmek için popoma hafifçe vurdu. "Ben kahvaltı hazırlarken sen de banyo yap. Kendini daha iyi hissedersin."

"Ama daha hızlı iyileşmeme yardımcı olacak mı?" Omzumun üzerinden ona göz kırparak şımarıklık ettim.

"Keşke," diye mırıldandı havlusunu bırakıp başka bir eşofman altı giyerken.

Çükün kısa süreli görüntüsü soğuk su musluğunu sonuna kadar açmak için ama sonra kararımı tekrar gözden geçirdim çünkü sıcak bir banyo çok cazipti. Özellikle de lavabonun altında bir sepet banyo bombası bulduğumda. Gizemli Merrick'in, ne kadar kadınsı olursa olsun, karısının ihtiyaçlarını karşılamakla ilgili bir sorunu yok gibi görünüyordu. Bu beni onun hikâyesini, özellikle de nasıl tanıştıklarını ve aşık olduklarını daha da meraklandırdı. Umarım bir gün onunla tanışma fırsatım olur da sorabilirim çünkü bana yardım eden adamı aşk hayatı hakkında sorguya çekecek kadar kendimi rahat hissedeceğimi hiç sanmıyordum.

Küvetten çıktığımda vücudumdaki tüm ağrı ve sızılar hafiflemişti ve neredeyse Arrow'un bana yaşattığı üçüncü orgazmdan sonraki kadar rahatlamış hissediyordum. Dün bana verdiği gömleği başımın üzerinden çekiştirerek pantolonumu aldım ve üzerime geçirdim. Komando olmak garip hissettiriyordu ama Arrow'un onları kelimenin tam anlamıyla vücudumdan söküp attığını düşünürsek başka seçeneğim yoktu. Umursadığımdan değil. Aynı şeyi tekrar tekrar yaşamak için sahip olduğum her çifti feda etmeye fazlasıyla istekliydim ve dantelli iç çamaşırlarına karşı bir zaafım olduğu için bu çok şey ifade ediyordu.

Mutfağa girdiğimde, ocağın başındaki gömleksiz Arrow'un görüntüsünü takdir etmek için durakladım. Omzunun üzerinden bana baktığında gülümsedim. "Görünüşe göre spagettiden daha fazlasını yapmayı biliyorsun."

"Evet, yumurtayla çok şey yapabilirim." Bir omleti tabağa kaydırды. "Umarım jambon ve peynir seviyorsundur."

Dudaklarımı yaladım. "Ne kadar peynirli, o kadar iyi." "Düşünce tarzını seviyorum."

O ikinci omleti hazırlayıp tabakları masaya koyarken ben de kahve fincanlarını doldurdum. Karşılıklı oturup bizim için hazırladığı lezzetli kahvaltıyı mideye indirmeye başladığımızda, "Babam Camp Pendleton'da görevliyken Oceanside'da bir peynir dükkânı vardı. Annem oraya her gittiğimizde denemem için farklı bir çeşit seçmeme izin verirdi."

"En sevdiğin hangisiydi?" diye sordu.

"Şili'den gelen yarı yumuşak bir peynirdi, Panquehue. Tilsit'e benziyor."

"Tam bir turofil gibi konuşuyorsun. Bir gün benim için tüm favorilerinizi tatmanız gerekecek."

Çoğu insanın daha önce hiç duymadığı bir kelimeyi rahatça kullandığında çenem düştü. "Acaba bulmaca çözüyor musun?"

"Var," diye kaşlarını çatarak onayladı.

"Ne diyeceğimi bile bilmiyorum. Sen kelimenin tam anlamıyla mükemmel bir adamsın."

Başını yana eğdi, gözleri kısıldı. "Çoğu insanın sıradan bulduğu bir şey için bu alışılmadık bir tepki."

"Çoğu insan geçimini gazetelere, dergilere ve yayıncılara bulmaca satarak sağlayan haçbilimciler değildir."

"Muhteşem, cesur ve çok akıllı." Alçak bir ısıklık çaldı. "Mükemmel olmak hakkında konuş."

"Daha çok D&D gibi garip şeylerle ilgilenen, silik inek gibi," diye mırıldandım.

Başını geriye doğru salladı. "Roketatarları sever misin?"

"Biraz fazla," diye mırıldandım yanaklarım kızarıırken. "Aslında üniversitedeyken birlikte oynadığım grubun zindan yöneticisiydim. Onlarla ikinci sınıfın ortasında tanıştım ve kampanyamız ben mezun olana kadar haftalık olarak devam etti."

"Kaçınıcı seviyeye ulaştınız?"

"Yedi."

"Etkileyici." Masanın karşısından bana sırtıttı. "Belki bir ara oynarız."

"Bu gerçekten hoşuma giderdi." Yine de ikimizin birlikte yapabileceği çok daha kişisel bir rol yapma oyunu düşünmeden edemedim. Ama daha ileri gitmeden önce daha fazla iyileşmem konusunda ısrar için, "Eğer bir kağıt, biraz bant ve bir kalem bulursak, birlikte bir bulmaca yapabiliriz. Arkadaşlarından haber beklerken zaman geçirmemize yardımcı olur."

"Bu harika bir fikir."

Bu kadar çabuk ve hevesle kabul etmesi beni şaşırttı. "Gerçekten mi?"

"Kesinlikle." Henüz yemediğim omletimin yarısını işaret etti. "Kahvaltımızı bitirir bitirmez, başlamak için ihtiyacımız olan şeyi bulacağım."

"İlk adım bir tema üzerinde beyin fırtınası yapmak olduğu için... aslında şimdi başlayabiliriz. İlginçtir ki, her şey olmadan önce üzerinde çalışmayı planladığım konu askeri oluşumlardı. Donanmadaki konumunuzu düşünürsek, muhtemelen bu konuda çok yardımcı olursunuz."

"Ne kadar ?" diye sordu. "Sadece ilk kelime."

"Temamızı çoktan seçmişiz gibi görünüyor o zaman." Omletinin geri kalanını mideye indirdi. "Seni kendi elementinde görmek için sabırsızlanıyorum."

"Daha önce hiç başka biriyle yapboz üzerinde çalışmamıştım." Avuçlarını birbirine sürterek ona sırttım. "Bu çok eğlenceli olacak."

Bu sefer bana göz kırpan oydu. "Ve senin ilklerinden birini daha alacağım."

OK

Benhaber eksikliğinden dolayı sabırsızlanmaya başlamıştım. Her ne kadar önceki günü Sage ile geçirmiş ve onun ne kadar zeki olduğunu öğrenmiş olsam da

inanılmazdı. Tanıdığım en seksi inekti ve onunla ilgili her şeye bayılıyordum.

Onunla tekrar yatmak ve sikimi içine gömmek BUD/S'den daha zor olmuştu. Bayılana kadar amını yalamış, sonra da pantolonuma tekrar boşalmanın yapışkan pisliğini temizlemek için duş almıştım. Bu bana uyumak için sadece boxer bırakmıştı ve Sage'in iç çamaşırını mahvettiğim için gömleğimin altında çıplaktı.

Güneş doğduğunda yataktan fırladım ve kahvaltı hazırlamak için mutfığa gitmeden önce soğuk bir duş aldım. Telefonumu tekrar kontrol ettim ve cevapsız arama ya da mesaj görmedim. Yirmi dakika sonra Sage ve ben krep yerken -bu sefer mutfakta hünelerlerini sergileyen oydu- telefonuma bir mesaj geldi.

Beş içinde orada ol.

"Merrick yolda. Beş dakika içinde burada olacak."

Sage başını salladı ve bir lokma daha krep yedi. Kıkırdadım ve merakla bana baktı.

"Asker olduğunu . Neredeyse mikrofonların askeri jargonda dakikalar olduğunu açıklayacaktım."

Alarmı kapattım ama televizyonda Merrick'i izledim, bana tüm kameraların yayını nasıl çekeceğini göstermişti.

"Bu yönünü seviyorum," dedim ona gülümseyerek. Sonra göz kırptım. "Beni anlıyorsun."

Sage güldü ve ben de sesin tadını çıkardım. Çok güzeldi.

Beş dakika sonra siyah cipi geldi ve garajın önüne park etti. Kapıyı açmak için tuş takımını ve parmak izini kullandı, sonra merdivenlerden mutfığa çıkarken televizyonu kapattım.

Elinde bir spor çantası vardı ve kanepenin üzerine atmadan önce onu kaldırıp Sage'e baktı. "Geldiğinde sana kıyafet almadığım için karım bana çok kızdı. Onları daha önce getirmek istedim ama bir ipucunu takip ediyordum." Masaya doğru ilerledi ve karşımdaki sandalyeye oturdu.

Sage tatlı bir gülümsemeyle, "Lütfen ona benim adıma teşekkür edin," diye karşılık verdi. "Arrow'un tişörtlerinden başka bir şey giymek güzel olacak."

"Audrey'nin kıyafetleri sana biraz büyük gelebilir ama iş görür," dedi omuz silkerek.

"Bebeğim, neden üstünü değiştirmiyorsun?" Birden, odada başka bir erkek varken kadınımın sadece büyük bir tişört giydiğinin - dizlerinin altına düşmesine rağmen - altında hiçbir şey olmadığını farkına vararak önerdim. Beklenmedik bir kıskançlık duygusu göğsümü sıktı. Bu yabancı bir duyguydu ama Sage daha önce hiç yaşamadığım pek çok duyguya ilham vermişti.

"İpucu ortaya çıktı mı?" Merrick'e sordum.

Merrick sandalyeye yaslandı ve bir kolunu arkaya doğru sarkıttı. "Sanırım olacak, ama Deacon ve Stirling bizzat araştırıyorlar. Kısa süre içinde bir güncelleme için arayacaklar."

Beş dakika geçmeden telefonum çaldı ve Deacon'ın çağrısına cevap vermek için video düğmesine bastım.

"Hooyah," diye ve yanında duran Stirling'i selamladım. "Hooyah," diye tekrarladı Deacon.

"Küçük bulduk," diye duyurdu Stirling. "Hangi gelincik?"

Odaya geri dönen Sage'in sesini duyunca döndüm. İçgüdülerim onu hemen dışarı göndermek ve tüm bunlardan korumak yönündeydi ama hayatımızın gizli bilgilerle dolu olacağını biliyordum ve kendisini tamamen devre dışı kalmış gibi hissetmesini istemiyordum.

Elimi uzatarak onu yaklaştırmaya çağırdım ve hemen yanıma gelip onu kucağıma oturtmama izin verdi.

"Devam edin," diye talimat verdim adamlara.

"Paul'u bir motelde saklanırken bulduk. Yerel bir keş mekânı, yani Bartman onu daha önce bulmadığı için çok şanslı. Bütün bölgede o salağı arayan adamları var."

"Sanırım kafası iyi?"

"Görünüşe göre en son dün ateş etmiş. Yani yakında ondan bir şeyler öğrenebiliriz."

"Kokaini nereden bulmuş?" Sage sorguladı. "Satıcı adam... Bartman mı?" Başımı salladım. "Paul'ün satması gereken bir tuğla için ona on bin dolar borcu olduğunu söyledi. Eğer Paul o zulayı kullanıyorsa, Bartman'a kalanı verebilir miyiz? O zaman Paul'ün ona daha az borcu olur, değil mi?"

"Kötü bir düşünce değil," diye araya girdi Merrick. "Ama kokainin bir kısmını iade etse bile -elinde hâlâ dokunulmamış bir kısım olduğunu varsayarsak- Bartman muhtemelen sırf laf olsun diye tam ödeme talep edecektir. Bunu kendisinden çalmayı düşünen herkese bir uyarı olarak kullanacaktır."

"Oh," diye iç geçirdi Sage. "Peki Paul'den ne almayı umuyorsunuz?" "Bartman'la bir buluşma ayarlamasını istiyoruz," diye Deacon.

"Bu onun hayatını tehlikeye atmaz mı? Onu yem olarak kullanmak?" Sage endişeli bir ifadeyle bana baktı ve arkadaşını ve bunun onun üzerinde yaratacağı etkiyi düşündüğünü biliyordum. Onun bu kadar büyük bir kalbi olmasını seviyordum. Onun bu duruma dahil olmasından nefret etmemin bir başka nedeni de buydu. Karanlığın ona dokunmasını istemiyordum.

Merrick, "Paul aslında toplantıya katılmayacak," diye söze girerek onu rahatlattı. "Birkaçımız onun yerine gidecek."

Sage bir an sessiz kaldı, sonra dönüp korku dolu gözlerle bana baktı.

"Seni korumak için ne gerekiyorsa yapacağım bebeğim," dedim ona alçak bir ses tonuyla. "Ne... Toplantıda ne yapacaksın?"

Kadınımın yalan söylemek istemiyordum ama olmasını beklediğim şeyin en kötü kısımlarını atlayabileceğimi hissediyordum çünkü birini öldürmek bana göre gizli olarak nitelendiriliyordu. Yine de hepimiz sessiz kaldığımızda ana fikri anladığından oldukça emindim.

"Sana bir şey olmasını istemiyorum," diye mırıldandı, güzel mavi gözleri yaşlarla dolmuştu.

Avuçlarımı yanaklarına koyarak yüzünü kendime yaklaştırdım ve göz göze geldik. "Seni güvende tutmak için ne gerekiyorsa yapacağım," diye tekrarlardım. Sonra burnunun ucunu öptüm ve ona orantısız bir gülümseme verdim.

"Artık seni bulduğuma göre başıma bir şey gelmesine izin vermem mümkün değil."

"Onun kışını güvende tutacağız, hanımefendi," diye araya girdi Stirling. "Ve rahat masa başı işiyle yumuşamış olsa bile"- Gözlerimi devirdim. Bu pisliklerle haftada birkaç kez eğitim yapıyordum. Görevlere çıkmayabilirdim ama çağrılırsam kesinlikle hazır olurdum-"o hâlâ bir SEAL."

Sage gözlerinden birinin altını sildi ve başını salladı. "Eğer onun incinmesine izin verirseniz canınıza okurum," diye tehdit etti. Sağır edici bir sessizlik olduğunda iç çekti, belli ki hepimizin gülümsememeye ya da gülmemeye çalıştığımızı fark etmişti. "Tamam. Kışınıza tekme basmayacağım. Ama babam döver," diye kibirle sözlerini bitirdi.

"Baban kavanoz kafalı değil mi?" Deacon sordu.

Sage gözlerini ona dikti ve "Evet, kalamar, öyle" diye homurdandı.

Diğer çocuklarla birlikte kahkahalara boğuldum ve kıpkırmızı kızarınca ona sıkıca sarıldım. "Çok güzel," diye fısıldadım kulağına. "Hem çok seksi hem de çok sevimli. Ölümcül bir kombinasyon, bebeğim."

Sage titreyince sııttım ve ona göz kırparak kızarmasını derinleştirdim.

"Her şey ayarlandığında size haber vereceğiz," diye duyurdu Deacon. Sonra "Hooyah," diye homurdandı ve telefonu kapatmadan ve Merrick gitmeden önce karşılığında bir koro aldı.

"Onlarla gitmek zorunda mısın?" Sage sordu, sesi üzgündü.

"Ben bana ait olanı korurum, Sage," dedim kararlı bir şekilde.

"Senin mi?"

"Evet, bebeğim. Bunu hala anlamadın mı?"

Sage bakışlarını kucağında kavuşturduğu ellerine indirdi. "Varsaymak istemedim."

Kıvrılmış işaret parmağımı çenesinin altına koyarak yüzünü kaldırdım.

"Belki de bunu sana kanıtlamamın zamanı gelmiştir."

D Tartışmamı bekleme," diye mırıldandım kollarımı boynuna dolayarak.

"Günlerdir sana bunun için hazır olduğumu söylüyorum."

"Günler mi? Gerçekten mi?" Kıkırdayarak başını salladı. "Amının ilk tadına bakalı daha kırk sekiz saat bile olmadı."

"Belki biraz abartıyorum," diye kabul ettim ona sırtıırken. "Ama sadece hayatım boyunca bu anı beklemiş gibi hissettiğim için. Senin için."

"Beni beklediğin için ne kadar heyecanlandığımı tahmin bile edemezsin bebeğim." Kolunu dizlerimin altından geçirmek için eğildi ve beni göğsüne doğru kaldırdı. "Ama sana göstermek için elimden geleni yapacağım."

Beni yatak odasına götürüp nazıkçe şiltenin üzerine yatırdığında kendimi seksi bir prenses gibi hissettim. Sonunda prensi tarafından baştan çıkarılacak olan bir prenses.

Yatakta bana katılmadan önce Arrow gömleğini çıkarıp yere attı. Ama ellerim üzerimi değiştirirken giydiğim gömleğe gittiğinde başını salladı. "Hayır, bebeğim. Senin nefis vücudunu örten her giysiyi çıkaracağım ve bunu yaparken çıplak bıraktığım her santim tenin tadını çıkaracağım."

Kollarımı indirip avuçlarımı çarşaflara bastırdığımda omurgamda şehvetli bir ürperti oluştu. "Acele et," diye ısrar ettim.

"Merak etme, tatlı bebeğim." Eşofmanını kalın, kaslı bacaklarından aşağı itti ve sert boyu serbest kalırken aleti karnına doğru zıpladı. "Seni daha fazla bekletmeyeceğim."

Yatağın ucuna diz çöktü ve yoga pantolonumu kalçalarımın altına çekmek için bacaklarımın üzerine eğildi. Giydiğim pembe dantel külotu görünce gözleri fırtınalı bir griye döndü. "Merrick'in karısı benim yeni en iyi arkadaşım. Etiketleri hâlâ üzerinde olan birkaç çift külot da verdi."

"Sanırım onlara karşı daha dikkatli olmalıyım." Parmaklarını yanlardan geçirdi ve bacaklarımın altına doğru sürükledi. "En azından sana biraz daha getirme şansımız olana kadar."

"Evde onlardan bir sürü var."

"Bildiğim iyi oldu." Dantel parçasını omzunun üzerinden attı. "Güvende olduğunu öğrendikten sonra seni her zaman daha fazlası için alışverişe götürebilirim."

"Kulağa eğlenceli bir zaman gibi geliyor," diye mırıldandım, üstümü başımın üzerine çekebilmesi için sırtımı şiltenen kaldırdım.

"Ama bunun kadar tatmin edici olmayacak," diye homurdandı ve parmaklarını ayak bileklerime dolayarak bacaklarımı ayırdı. Sonra ilk kez aramızda hiçbir şey olmadan iri, kaslı vücudunu benimkinin üzerine indirdi. Sert boyu ıslaklığımın arasından süzüldü, am dudaklarımın arasına yerleşti ve bir ön kolunu denge için şilteye dayayarak üzerimde durdu.

Dizlerimi kaldırarak kalçalarını bacaklarımın arasına aldım, pozisyon değişikliği sakinin bana doğru kaymasına neden olduğunda inledim. "Seni çok istiyorum."

"Bana sahip olacaksın, bebeğim. Söz veriyorum." Eli göğsümden aşağıya doğru kayarak göğsümü kavradı, dudaklarımı yakalamak için başını eğdiğinde başparmağı çakıllı meme ucuma sürtündü. Dili içeri girip benimkine karıştı ve öpüşme hızla hararetlendi... Çıplak olduğumuzu ve iki insanın seks yapmadan olabileceği kadar yakın olduğumuzu düşünürsek bu sürpriz değildi.

Öpüşürken göğüslerimle oynamaya devam etti ve sonunda başını tekrar kaldırdığında, dudaklarını göğsümden aşağıya doğru takip ederek sertleşmiş bir tepeyi ağzına aldı. Dudaklarının çekiciliğini içimde hissettim ve ona karşı kıvrandım. Başını kaldırdı, mırıldanırken çelik gibi mavi bakışları benimkilerle birleşti, "Çok mükemmel."

"Ve hepsi benim." diye eklemeyen önce ağzı diğer tarafa da aynı ilgiyi göstermek için hareket etti.

"Evet, senin," diye nefes nefese kaldım.

" da istediğim zaman seni tadabileceğim anlamına geliyor, değil mi bebeğim?"

Omuzlarını kalçalarımın arasına sıkıştırmak için göbeğimden aşağıya doğru öpüşürken "Hı-hı," diye nefes aldım.

"Çünkü sen benimsin."

Dilini ıslaklığında gezdirip klitorisimin etrafında dolaştırdığında "Evet," diye nefes aldım. "Ben seninim."

" , " diye homurdandı, dişleri uyluğumun iç kısmına iz bırakacak kadar sert batmadan önce. "Ve amcığın da bunu biliyor. Benim için nasıl sıırılsıklam olduğuna bak. Tadının ne kadar tatlı olduğunu bilecek tek benim."

Yanaklarındaki sıyrıklar hassas tenime sürtündü ve ağzını doğrudan göbeğimin üzerinde gezdirirken omurgama bir ürperti gönderdi. Kalçalarımındaki tutuşu sıkılaştı ve beni yutarken beni yerinde tuttu. Bunun için başka bir kelime yoktu - dilini, dudaklarını ve dişlerini amımın her santimetresini yalamak, emmek ve kemirmek için kullandı.

Bana daha önce birkaç kez harika orgazmlar yaşatmış olmasına rağmen, bekâretimi almak üzere olduğunu bilmek bu seferkini farklı kılıyordu. Daha iyi. Daha patlayıcı.

Zevkin artması uzun sürmedi, bedenim onun altında gerginleşti. "Çok yaklaştım."

"Benim için ayrı uç bebeğim," diye emretti ihtiyaçla kalınlaşmış bir ses tonuyla. "Birkaç kez boşalmanı istiyorum, böylece dar amın sikimi almaya hazır olacak."

Derin sesi ve dilinin klitorisime yaptığı fiske arasında içimdeki basınç zirveye ulaştı ve patlayarak onun adını haykırdım. "Arrow!"

Serbest bırakılmama izin vermedi, bunun yerine tekrar zevk içinde kıvranana kadar benimle uğraşmaya devam etti. Bu kez ağzı ve parmaklarıyla beni çalıştırırken alt karnımda sıcaklık oluşmaya devam etti, iç duvarlarım istilaya direnmeyi bırakana kadar kalın orta parmağını dar kanalıma soktu.

"Seni sikimin etrafında böyle sarılmış hissetmek için sabırsızlanıyorum, ama önce bana bir orgazm daha yaşatmalısın. Bunu benim için yapabilirsin bebeğim, değil mi?"

"Evet," diye tısladım, parmağı G noktama sürtünsün diye bileğini bükerken kalçalarım şilteden kalktı. "Oh, Arrow! Yesss!"

İkinci sonra nefessiz kalarak yatağa yığılana kadar durmadı. Sonra nihayet sikini amıma dayadı ve

ucu girişime geldi. "Şimdi beni almaya hazırsın. Her yönden benim olmaya."

Sözlerindeki sahiplenme duygusu iç duvarlarımı titretti. "Öyleyim."

"Tekrar duymak ister misin?" diye homurdandı, ilk santimi daracık içsokarken. "Bana benim olduğunu söyle, Sage."

"Ben seninim, Arrow." Kollarımı boynuna doladım ve dudaklarımı kulağının kabuğuna değdirdim. "Sadece seninim."

"Kesinlikle öylesin." Bir santim daha içeri kaydı. "Bacaklarını etrafıma dola, bebeğim."

Talimatlarını yerine getirdim ve sert boyu biraz daha derine kaydı. "Oh, vay canına."

"Şimdiye kadar iyi misin?" diye sordu, hâlâ üzerimde durarak.

Tam olarak içine girmemiş olmasına rağmen, vücutlarımız daha önce hiç deneyimlemediğim bir şekilde birbirine yakındı. Yine de henüz acı yoktu. "Çok iyi."

"Benim cesur kızım," diye fısıldadı kalçalarını geri çekerken. Sonra hiçbir uyarıda bulunmadan ileri doğru itti ve taşakları popoma çarpma kadar içimi doldurdu.

"Vay anasını," diye nefes aldım, istilasına uyum sağlarken vücudum sıkıca kilitlendi.

"Üzgünüm, bebeğim." Dudaklarını çenemde gezdirdi. "Destek olma şansın olmasaydı daha az acırdı diye düşündüm."

"Bu kadar büyük olduğun için muhtemelen iyi bir karar." Kalçalarını deneysel bir şekilde oynatırken tırnaklarımı omuzlarına geçirdim. "Ve işe yararmış gibi görünüyor."

"Çok şükür," diye homurdandı, alnından aşağı bir boncuk ter damlıyordu. "Hareket etmeden daha ne kadar dayanabileceğimden emin değildim."

Topuklarımı poposunun yanaklarına bastırdım ve "Beklemene gerek yok. Beni tamamen senin yapman için hazırım."

"Fuuuuck," diye inledi, çekilirken tüm kontrolünü kaybetmiş gibi görünüyordu ve serviksime çarpma kadar hızlı ve sert bir şekilde geri sürdü. Sonra zevk çığlıklarım odanın içinde yankılanana kadar bu hareketi tekrarladı.

Vücudumda kıvrılan zevk tarafından teşvik edilen kalçalarım, itme için onu karşılamak için büküldü.

"Aynen öyle, bebeğim. Her santimimi alırken sikimi sık."

"Evet, Arrow. Aman Tanrım, evet!" Eğilip meme uçlarımdan birini derinlemesine ağızına aldığımda haykırdım, kolu vücutlarımızın arasından geçip klitorisimi çevreledi. Hayal gücümün ötesinde bir coşku dalgası üzerime çöktü ve onun adını haykırırken paramparça oldum.

Sanki kendi boşalmadan önce benim boşalmamı bekliyormuş gibi, siki içimde patladı, boşalmasının sıcak fişkırımları beni taşıracak kadar doldurdu. Prezervatif kullanmadığımız ve doğum kontrol hapı kullanmadığım için endişelenmek yerine, içimde başka bir şok dalgası yarattı ve onun altında mutluluktan titredim.

İkimiz de nefesimizi tutarken birbirimize kilitli kaldık. Titremem nihayet dindiğinde, Arrow bedenimden çekildi ve sırt üstü yuvarlandı.

"Geri dönüş yok, bebeğim." Beni göğsüne doğru sürüklerken elleri belimde sıkılaştı. "Bu benim olduğun anlamına geliyor."

"Evet, bunu kesinlikle kanıtladın," diye mırıldandım, gözlerim kapanırken yanağımı göğüs kaslarına sürttüm. Görünüşe göre bekâretimi kaybederken yaşadığım üç yoğun orgazm beni tamamen yıpratmıştı.

OK

(Huntley beni arayıp her şeyin ayarlandığını saat neredeyse beşiydi. Odadan , böylece Sage'i uyandır. İki adamımız gelip onu koruyacaktı. Merrick beni bir helikopterle alacaktı ve bana buluşma noktamızın koordinatlarını verdi. "Buraya geldiğinde sana yol göstereceğiz."

Telefonu kapattık ve aceleyle duş alıp giyindim. Deacon ve Cash yarım saat sonra geldiler. İkisine de hayatım pahasına güveniyordum ama bu, kadının güvenliğini onların ellerine bırakmamı kolaylaştırmıyordu.

Ben Sage'i uyandırmak için yatak odasına dönerken onlar evi ve çevreyi dolaştılar. Bunu yapmaktan nefret ediyordum ama daha sonra uyandığında ona haber vermeden gittiğimi öğrenirse çok kızacağını biliyordum.

"Bebğim," diye fısıldadım ona yumuşak bir öpücük vermeden önce. ", Sage."

Onu yıpratmıştım ve bundan gurur duymamak elde değildi, her ne kadar birkaç dakikalığına tutarlı olmasına gerçekten ihtiyacım olsa da.

"Sage," diye tekrarladım, bu sefer biraz daha yüksek sesle.

"HmMMM?" diye inledi gerinirken, çarşaf beline kadar indi.

Kahretsin. Onu aldım ve Merrick'i yirmi dakika daha bekletmeye karar vermeden önce hızla üzerini örttüm, böylece Sage'e düzgün bir veda edebilecektim.

"Bebğim, gerek."

"Ne?" Mavi gözleri uykuyu kırıştırdığı için bulanıktı. Giyinik bir şekilde yatakta yanında oturduğumu fark ettiğinde

Kaşları aşağıya çekildi. "Neler oluyor?" Ayağa kalkarken çarşafı tuttu, bakışları artık tetikteydi.

"Gitmek zorundayım. Ama en fazla bir-iki günlüğüne gitmeliyim. Deacon ve Cash sana göz kulak olmak için buradalar. Herhangi bir tehlikenin varırlarsa içeride kalacağına ve sana söylediklerini yapacağına dair bana söz vermeni istiyorum."

Sage başını salladı ve elini koluna koydu. "Söz veriyorum. Şimdi bana sağ salım geri döneceğine söz ver."

Eğildim ve onu öptüm, dudaklarının tadının ve hissinin tadını çıkardım, yanımda taşımak üzere ezberledim. Geri çekildiğimde alnımı onunkine yasladım. "Sana geri döneceğime söz veriyorum, Sage. Ne dediğimi hatırlıyor musun? Bana defalarca itiraf ettiğin şeyi?"

"Ben seninim," diye cevap verdi.

"Lanet olsun, sen benimsin," diye homurdandım.

Sage kıkırdadı. "Nedense senin Neandertal tavrın kendimi daha iyi hissetmemi sağlıyor."

Sırıttım, sonra ona derin ve tutkulu bir öpücük verdim. "Gitmem gerek," diye mırıldandım ağzımı onunkinden isteksizce ayırdığımda. "Uslu dur."

"Semper fortis, denizci."

Kahretsin, onu sevmiştim. "Daima Cesur" gayri resmi donanma sloganıydı.

"Hooyah," diye mırıldandım ona son bir öpücük vermeden ve kendimi uzaklaşmaya zorlamadan önce.

Merrick helikopteri havaya kaldırırken aşağıdaki çayıra . Kulübeden, inip beni alacağını söylediği noktaya kadar neredeyse iki mil yürümüşüm.

"O çocuk bize kazık atmamış olsa iyi olur," diye bağırdım kulaklığıma bıçakların *vin vin* sesleri arasında. Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum ve ufukta beliren sabah güneşine baktım. "Yoksa kıcı Davy Jones'la birlikte yüzüyor olacak."

Bir saat süren uçuşun ardından Merrick helikopteri Kade, Stirling ve Huntley'nin bizi beklediği özel bir havaalanına indirdi.

"Bu çocuk ne kadar güvenilir?" Hepimiz büyük siyah bir SUV'ye doluşurken sordum.

Arabayı Kade kullanıyordu ve ön yolcu koltuğundaki bana baktı. "Ona söyleneni yaptığına eminim. Çocuk bir keş ve aptal olabilir ama kız kardeşini seviyor ve onun zarar görmesini istemiyor." Otoyola dönüp güneye doğru ilerlerken sessizdi. Sonra ekledi, "Ayrıca, ona 'öldürülmekten kurtulma' kartı verdiğimizizi düşünüyor gibi görünüyor. Kızını kurtarmak için bu şansa atladı. Ve Phoebe'nin."

"Bunun bir bedeli olduğunu ona açıkladınız mı?" Açıkladıklarından emin olmama rağmen sordum. Ne yazık ki çocuk muhtemelen on bin dolarlık kokain çaldığı için onu öldürmek isteyen adamın icabına bakmamızla ilgili kısımdan sonra söyledikleri her şeyi duymamıştı.

"Evet."

"Punk o kısmı tamamen unuttu, değil mi?"

Kade gözlerini devirdi. "Eğer anladıysa bile. Bu çocuğun uyuşturucuyla kızartılmadan önce bir beyni var mıydı bilmiyorum ama gördüğümüz kadarıyla bir filodan birkaç tekne eksik."

Paul'ü ayılttıktan sonra içinde bulunduğu durumu anlattılar ve ona bir teklifte bulundular: Bizi Bartman'la temasa geçir, biz de sorunu halledelim. Ama rehabilitasyona gitmeyi de kabul etmesi gerekiyordu. Benim seçtiklerimden biri.

Eski bir arkadaşım eski bir BUD/S eğitmeniydi ve oğlu aşırı dozdan öldükten sonra bir rehabilitasyon merkezi açmaya karar verdi. Ama burası askeri okula gönderilmek gibiydi. Sistemlerindeki pisliği temizliyor, sonra da onlara zihinlerini ve bedenlerini nasıl formda tutacaklarını gösteriyordu. Onlara disiplini, gururu ve bocaladığınızda size yardım edecek doğru insanlara nasıl güveneceğinizi öğretti. Herkes için doğru yer değildi ama hastalarının nüksetme oranı inanılmaz derecede düşüktü.

Paul rehabilitasyondan çıktıktan sonra üç yıl boyunca her üç ayda bir uyuşturucu testi yaptırmak zorundaydı. Bu testlerden herhangi birini geçemezse, onu uyuşturucu satmaktan hapse attıracaktık. O boku ona kendim yerleştirmek zorunda kalsam bile.

Adama yardım etmemin tek nedeni Sage'in Phoebe'yi sevmesi ve onun zarar görmesini istememesiydi. Ama o aptal herifin Sage'i, Phoebe'yi ya da bir başkasını tekrar tehlikeye atmasına izin veremezdim.

Kade cipi ücretsiz bir kliniğin otoparkına çevirdi ve boş alanlardan birine girdi. Kontağı kapattığında hepimiz araçtan indik ve girişe doğru yöneldik.

Huntley bana, "Onu her türlü bok için test ettiriyoruz," diye bilgi verdi.

Akıllıca bir hamleydi. Rehabilitasyon merkezinin sahibi Jacob, Paul'ün diğer hastalara zarar verecek bir şey taşımasına izin vermezdi.

Ama bu neden burada olduğumuzu açıklamıyordu. "Toplantı hakkında size bilgi vermedi mi?"

Merrick cevap vermeden önce Kade ile bakıştı. "Bartman Paul'ün orada olacağına dair kanıt istedi. Tek başına."

"Ne oluyor lan?" Tükürdüm.

Stirling araya girdi. "Planın Paul'ün yerine gitmek olduğunu biliyorum ama Bartman ortaya çıkmadan önce durumu gözlemlemesi için bir adam gönderiyor."

"Paul'ün tam yerini bilmek istiyor. Bir keskin nişancı ile kışını kolluyor," diye tahmin ettim.

"Bizim varsayımımız da bu yönde," diyerek Kade de aynı fikirdeydi.

"Sage'e Paul'ü yem olarak kullanmayacağımızı söyledim."

Merrick omuz silkti. "Bu yüzden size şimdiye kadar söylemedik."

"Bu ayrımdan pek memnun olacağını sanmıyorum," diye mırıldandım.

"Onun güvende olmasını istiyorsun. Olması gereken bu," diye cevap verdi.

Kliniğin girişine yaklaşıyorduk, bu yüzden tartışmamızı bitirmek için kenara çekildik. "Pekâlâ, Paul'ü yem olarak kullanmak dışında bu iş nasıl olacak?"

"Erken gidip bir levrek bulacağım. Hazırlandığında adamını tespit edeceğim." Huntley keskin nişancılar ve ileri hava operasyonları konusunda özel eğitim almıştı. Altılılarımızı yukarıdan korumak için kimse daha iyi olamazdı. "Bartman ortaya çıkmadan önce ona bir uyarı atışı yapacağım. Eğer geri çekilmezse, onu indireceğim. Bartman öldüğünde, ikinci komutanı ne olup umursamayacaktır. Bu adamlar sadece maaşları kesilene kadar sadıktır. O zaman FNG'yi ikna edebilirsin."

"Uygun," diye mırıldandım kuru bir sesle. *Lanet olası yeni adam.* Bartman'ın ikinci adamı hiç şüphesiz ekibi ve üretimi devralmak için harekete geçecekti. İdeal olan, tüm operasyonu ortadan kaldırmaktı ama bunun için aylarca planlama ve hazırlık yapmak gerekecekti. Yani bu FNG çok şanslıydı çünkü ona kurşun yemek yerine çekip gitme şansı sunulacaktı.

Bir sorum daha vardı. "Paul tek başına mı gelecek?"

Stirling başını salladı. "Gözcüyle buluşmaya tek başına gitmezse bu iş yaramaz."

"Peki ya Bartman ortaya çıkmak yerine beladan kurtulmaya karar verirse?"

Huntley, "Açıkta bir yer seçti," diye karşılık verdi. "Keskin nişancının onu koruyacağını sanıyor ama tek yaptığı kendini bana açmak oldu."

Başımı salladım. "Şu lanet gösteriyi yola koyalım."

Kliniğe girdik ve Huntley Paul'ü bulmaya gitti.

Bekleme odasına girdiklerinde çocuk ısınmış ölü gibi görünüyordu. Huntley, Paul'ü sert bir şekilde yanımıza getirdiğinde gözleri berraktı ve ayık olduğunu doğruluyordu ama beşimize bakarken korkudan neredeyse titriyordu.

"Sana söyleneni yaparsan endişelenecek şey kalmaz," dedim alçak sesle ve topuklarımın üzerinde dışarı çıkıp doğruca SUV'a doğru yürüdüm.

OK

(Herkes beni takip etti ve hepimiz arabaya doluştuk. Huntley arabadan inerken Paul'e baktım ve "Ne biliyorsun?" diye sordum.

Bartman'ın iki numarası hakkında?"

Paul omuz silkti. "Gorev. Adının mı soyadının mı bu olduğunu bilmiyorum. Pek konuşmazdı. Söylentilere göre eski bir SVR ajanı."

"Rus İstihbaratı mı?" Alay ettim. "Tamamen saçmalık."

Herhangi bir nedenle gizli görevde olmadığı sürece, yıpranmış bir SVR ajanının bile Bartman gibi küçük çaplı bir torbacının ikinci adamı olmasına imkân yoktu. Kendi bölgesinde tüneği o yönetiyordu ama çok daha büyük balıklara hesap vermek zorundaydı.

Kade nispeten boş bir depo bölgesine döndü. Saatin henüz sabahın sekizi olduğu düşünüldüğünde bu şaşırtıcı değildi. Ancak bölgenin görünüşüne bakılırsa, burası artık pek hareketli değildi. Binaların çoğunda kırık camlar ve kapılar, grafitiler ve diğer vandalizm vardı.

Bir otoparka girdiğinde, gölgelerde ve kamera menzilinin dışında bir yer bulana kadar biraz dolaştı. Huntley önce arabadan , arkaya doğru yürüdü ve uzun, siyah bir çanta almak için arka kapıyı açtı.

"Hooyah," diye mırıldandı havalanmadan önce.

Stirling araçtan inip Paul'ü de yanına alarak dışarı çıkarken, "Gözcünün dokuz numaralı binada olması gereken saatten önce bir saatimiz var," dedi. "Her şeyin üzerinden tekrar geçelim."

"Oraya yalnız gidiyorum ve-" Yüzü karardı ve hasta olabilirmiş gibi görünerek hepimizin bir adım geri çekilmesine neden oldu. "Bunu yapamam," diye bağırdı.

Eğilip ellerini dizlerinin üzerine koydu.

Yanına gittim ve onu yukarı doğru çekmeden önce kirli tişörtünün yakasından tuttum. Sonra onunla burun buruna durmak için etrafından dolaştım. "Dinle beni, seni eğilmiş bok çuvalı. Eğer kafanı kışından çıkarıp kendine gelmezsen, sonun Bartman'la aynı karanlık çukurda olacak. Kız kardeşinin hayatı ! Sevdiğim kadından bahsetmiyorum bile. O yüzden taşaklarını balıklara yem etmeden önce adam ol. Lima Charlie?"

Paul şaşkın ve altına işemeye hazır görünüyordu.

"Sadece 'evet, efendim' de, evlat," dedi Merrick.

"E-Evet, s-s-s-ir," diye kekeledi Paul.

Kade ona acıyan bir bakışla, "Lima Charlie'nin sesi yüksek ve net," dedi.

"Toplanma yerine vardıktan sonra ne olacak?" Sorguladım.

"Mümkünse gölgede kalın, yere ya da önüme bakmaktan başka bir yere bakmayın."

İhtiyacımız olan son şey, pisliğin bizi araması ve yalnız olmadığını belli etmesiydi.

"Peki izci gittiğinde?" "Farklı bir şey yapmayın."

"Güzel. Vakit neredeyse geldi. Ama bir şeyi daha açıklığa kavuşturmama izin verin," dedim. Devam etmeden önce gözlerini yüzüme dikmesini bekledim. "Bartman ne kadar korkunç görünürse görünsün, neyle tehdit ederse etsin ya da sen ne kadar korkarsan kork. Unutma, ben daha korkutucu, daha ölümcül ve dehşete düşmen gereken biriyim. O yüzden bunu mahvetme."

Paul başını aşağı yukarı salladı.

"Buluşma noktasına gidin. Huntley bize gözcünün gittiğini haber verdiğinde yerlerimizi alacağız."

Kendisini birinci kata indirecek olan merdivenlere doğru ilerledi ve birkaç kez ayağı takıldı.

Dişlerimi sıktım ve Kade'e düşünceli bir kaş çatma hareketi yaptım. "Bunu halledebileceğini söylemiştin."

"Bu benim dürüst değerlendirmemdi," diye kabul etti.

"Eğer çuvallarsa, elimizi daha fazla kana bulamadan bu durumu düzeltmenin bir yolu olmayacak."

"Paul Oscar Mike," Huntley'nin sesi üzerimizdeki Bluetooth cihazlarından süzülüyordu. "İşimize gelirse, Bartman'ın kiralık katili garajın çatısında. Duvarlara yapıştırsanız, pozisyon aldığınızı görmeyecektir."

Birkaç dakika sonra "Çocuk omurgasını buldu," diye mırıldandı. Canım sıkılmaya başlamıştı, hareket etme, *bir şeyler* yapma ihtiyacı hissediyordum.

"Onu korkutmuş olmalısın, Hamlin," diye şaka yaptı. "Tam olarak ona söylediğin şeyi yapıyor."

Sessizce merdivenlere doğru ilerledik ve birinci kata inene kadar , Huntley işaret verdiğinde gitmeye hazırдық.

"Siyah bir Hummer yaklaşıyor."

Huntley yine sessizdi ve harekete geçme ihtiyacı artmaya devam ediyordu.

"Orospu çocuğu," diye tısladı aniden. "Bartman, bir gün önce drama ve şimdi ortaya çık."

"Ne oluyor lan?" Stirling hırladı.

Hemen harekete geçtik, bir yandan gözden uzak kalırken bir yandan da seçtiğimiz mevzilere doğru hızla ilerledik. Bizler SEAL'dık, gizlilik konusunda eğitimliydik ama koşullar her zaman yeteneklerimizi desteklemiyordu. Paul'ün arkasına geçebilmem için, üzerinde yürüdüğüm bir metre genişliğindeki kaldırımdan inip binaya sarılmam gerekiyordu. Doğrudan ışığın ve nişancının görüş alanının içinde olacaktım.

Köşeden kafamı uzattığımda Paul'ü Bartman'ın "kas gücü" olduğu belli olan iri yarı, çirkin bir adamın kucağında gördüm.

Satıcı o kadar sıradan görünüyordu ki çoğu insan onu fark etmeyecekti, bu da görülmek istemediği için işine geliyordu. Ancak yüzündeki neşeli ifade içindeki şeytanı maskeleyemeyi başaramadı.

"Paul onun fedailerinden birinin elinde," diye fısıldadım. "Yanlış bir hareket yaparsa boynunu bir dal gibi kırabilir."

"Ne düşünüyorsun?" Merrick sordu.

"Arabada başka bir uzun menzilli tüfeğin var mı?"

"Tabii ki." Neredeyse aşağılanmış gibiydi ve durum bu kadar karışık olmasaydı gülebilirdim.

"Huntley, tetikçi adamı indir. Sessizce. Merrick, en kısa sürede onun yerine git. Bartman ve tetikçinin aynı anda vurulmasını koordine etmen gerekecek. Stirling, Kade ve ben yaklaşıcağız. Sen ateş ettiğinde, patronun arkasında duran diğer üçünü bastırmak için harekete geçeceğiz."

"Hallediyorum," diye mırıldandı Merrick.

"Ortalık sakinleştğinde bana haber , Huntley."

Birkaç ağır vuruş için sessizlik oldu, sonra Huntley homurdandı, "Başla."

Geri çekildim ve caddenin karşısına , sonra küçük gruba yaklaşırken gölgelere tutundum. Hummer'dan birkaç metre uzaklaştığımda Kade ve Stirling'i gördüm, ikisi de hedeflerine yakındı ama hâlâ görüş alanının dışındaydılar.

Hedeflediğim adam hariç herkes sırtını arabanın sağ tarafına dönmüş şekilde duruyordu. Aracın kaputuna yaslanmış, telefonuyla bir şeyler yapıyor ve etrafında olup bitenlere pek dikkat etmiyordu. Sürücü tarafındaki kapıya yaklaştım ve beklemeye başladım.

"İşaretiniz üzerine," diye fısıldadım.

"Hazır," diye duyurdu Huntley.

Merrick "Hazır" diye homurdanana kadar altmış saniye bekledik.

Sokakta şiddetli bir rüzgâr esti ama rüzgâr diner dinmez çok hafif bir fısıltı duyuldu, sonra Bartman tiradını yarıda kesti ve Huntley tısladı, "Git."

Stirling, Kade ve ben hemen harekete geçtik. Herkes yere düşmüş iki adama bakıyor, şok içinde donup kalmıştı. Bu bizim işimize yaradı ve Stirling ile Kade saniyeler içinde hedeflerini bayıltıp yere yığdılar.

Son adamın ona ne söyleyeceğimi anlayabilecek durumda olmasına ihtiyacım vardı, bu yüzden onu böbreğinden bıçakladım, böylece içgüdüsel olarak eğildi. Sonra bir elimle bileklerini kavradım ve diğer elimle gövdesini arabanın kaputuna çarptım, sonra da onu yerde tutmak için kafasına koydum.

"Bugün senin şanslı günün, orospu çocuğu," diye hırladım. "Canını almak benim için çok kolay olurdu ama burada yapılacak bir anlaşma var. İlilenir misin?"

Yüzünün yan tarafı metale çarptığı için "Yeth," diye mırıldandı.

"Seni yukarı çıkaracağım, ama sana söylemediğim tek bir hareket yaparsan, gökyüzünde iki çift gözüm var. İkisinden biri kafanda bir delik açmaktan mutluluk duyacaktır."

"Yeth."

Kollarını arkasından bükülü tuttum ama ayakta durmasına izin verdim. Kade gelip üstünü aradı ve iki silah, bir bıçak ve bir muşta çıkardı. Stirling'in yanına dönmeden önce "Temiz," dedi.

"Sakın bir şey denemeye kalkma," diye uyardım. "Eğer keskin nişancı seni önce yakalamazsa, inan bana, bir sonraki nefesinde acı içinde çılgılık atmanı sağlarım."

Gorev'i serbest bıraktım, birkaç adım sendeledi ve sonra sağa sola baktı. Göğsümde gürleyen hırıltının sesiyle gerildi ve yavaşça bana doğru döndü.

"O çocuk mu? Paul mü?" Gorev başıyla onayladı.

"Borcu temiz."

"Bu mı?" Gorev kalın Brooklyn aksanıyla tereddütle sordu. SRV, benim Göt

. Gözlerimi devirdim. "Kafanı çok mu sert vurdum? Tabii ki Daha fazla. Faturasını temizlemek için bütün bunları yapacağımızı mı sanıyorsun? On bin doları bulmak daha kolay olurdu."

Gorev'in boncuk gözleri beni dikkatle izledi ve mırıldandı, "Anlaşıldı. Başka ne istiyorsun?"

"Kız kardeşi ve oda arkadaşı -evet, geçen gün eski patronun onu hırpaladığında yalan söylemiyordu, göt herif- burada işimiz bittiği andan itibaren radarından çıkacaklar. Çevrendekilere duyuracaksın. Kızlar artık yok. Ve kimse bu serseriye mal satmayacak. Ondan uzak durun."

"Hepsi bu mu?"

"Aklıma başka bir şey gelirse sana bir e-posta gönderirim," diye karşılık verdim. Sonra da "Peki ben ne alacağım?" diye sormaya cüret etti.

"Hayatın, olduğu gibi. Patronun yerine geçeceğini düşünüyorum, değil mi? San Diego'nun bir sonraki düşük seviyeli kralı." Tiksintiyle tükürdüm. "Bu pazarlığın şartlarını anlıyor musun?"

Gorev bir an beni inceledi, sonra bana dönmeden önce arkadaşlarıma baktı. "Evet."

Geri çekilmeye fırsat bulamadan ona doğru yaklaştım ve elimle boğazını kavradım. "Bir uyarı daha. Eğer bir an için uzaklaştığında her şeyin bittiğini düşünüyorsan, tekrar düşün."

Gorev boğulurken elimi pençeledi, daralmış hava yolundan nefes almaya çalışıyordu.

"Çok ileri bir adım atarsan, bunu anlarım. Ve bir dahaki sefere elim boynuna dolandığında, son nefesini verene kadar bırakmayacağımdan emin olabilirsin." Espri yapmadan kıkırdadım ve ekledim, "Tabiri caizse." Onu bir itişle serbest bıraktım ve ölü patronuna takılıp kış üstü düşene kadar geriye doğru tökezledi. Gözleri yeterince doluydu

tatmin olduğum terör.

"Taşın," diye emrettim, Merrick'in geride bıraktığımız pisliği temizlemek için düzenlemeler yapacağına güveniyordum, çünkü suikastçıyken bunu kendisi için yapmıştı.

Sage'e sarılmam, onun iyiliğinin içimde gizlenen karanlığı kovalamasına izin vermem gerekiyordu. Herkesin kötü bir tarafı vardır ve ülkeme hizmet ederken zor seçimler yapmak zorunda kaldığımda bana iyi hizmet etti. Ve onu korumak

Kadınımı, Bartman gibi pislikleri ortadan kaldırmayı hizmet olarak görüyordum. Ama Sage yanımdayken hayatın iyi yanlarını görmek çok daha kolay olurdu.

(Cash kanepenin köşesinde kıvrıldığım yere gelip, "Az önce her şey yolunda gitti," dediğinde sanki sonsuza kadar beklemişim gibi hissettim. Durum ele alındı."

"Arrow'la konuştun mu?" Ellerim iki yanımda kenetlenmiş halde doğruldum. "O iyi mi?"

Başını salladı. "Seni evine bıraktığım için teşekkür eden bir mesaj aldım, yani iyi olduğunu söyleyebiliriz."

"Tüm söylediği bu mu?" Ayağa kalkarken kaşlarım birbirine çarptı.

Beni garaja inen merdivenlere doğru götürürken, "Telefon kayıtları mahkemeye verilebilir, hanımefendi," diye açıkladı. "Durum kalıcı olarak kontrol altına alınmazsa tehlike yaratacak hiçbir şey yazamaz."

"Ah, doğru. Sanırım bu mantıklı," diye mırıldandım, Arrow ve arkadaşlarının Phoebe ve beni güvende tutmak için aldıkları riskleri hatırlayınca kalbim ağırlaştı.

Garaja girdiğimizde Deacon Arrow'un çantasını ve Merrick'in benim için getirdiği çantayı cipin arkasına yüklüyordu. Araca bindiğimizde hiç vakit kaybetmediler ve hızla San Diego'ya doğru yola koyulduk. Arrow gittikten sonra daha fazla uyuyamamıştım ama şimdi ona kötü bir şey olmasından endişe etmediğim için gözlerimi zar zor açık tutabiliyordum.

Daireme dönerken yol boyunca uyudum, Arrow kapımı açıp beni arka koltuktan kollarına çekene kadar göz kapaklarım bir daha açılmadı. Bana bir şey söyleme şansı vermedi.

Daha ağzı ağzıma gelmeden, dili içeri girmek istiyordu. Kollarımı boynuna dolayarak, dudaklarımı dudaklarına bastırmak için ayak parmaklarımın üzerine çıktım, bu öpücüğe en az onun kadar ihtiyacım vardı.

Ona o kadar odaklanmışım ki, Huntley "Karımdan böyle bir öpücük almak için eve gideceğim" diye mırıldanana kadar otoparkta onunla birlikte başka birinin daha olduğunu fark etmemiştim bile.

"Bir öpücükten çok daha fazlasını almayı planlıyorum," diye araya girdi Kade.

Arrow'dan uzaklaşırken yanaklarım kızarıırken kıkırdamamı bastırmak için parmaklarımı dudaklarıma bastırdım. "Oops, özür dilerim."

Huntley sırtarak, "Özür dilemeye gerek yok," diye ısrar etti. "Arrow'un eve dönmek için kendine ait bir kadın bulmasının zamanı gelmişti. Mutluluğu bulmayı fazlasıyla hak ediyor."

"Evet, öyle." Bu kadar kolay olduğum adama gülümsedim.

Arrow adamlarına dönmeden önce dudaklarını tekrar benimkilere değdirdi. "Yardımlarınız için size ne kadar teşekkür etsem azdır."

"Sen de hepimiz için aynı şeyi yapardın," diye mırıldandı Huntley. "Hooyah," diye onayladı Arrow başını sallayarak.

Huntley, Kade, Deacon ve Cash donanmanın çağrısını yineledi.

"Çok teşekkür ederim." Burnumu çektim, gözlerim yaşlarla doldu. "Arrow patlayan lastiğime yardım etmek için durmasaydı ne yapardım bilmiyorum."

Adamları minnettarlığımı yumuşak gülümsemelerle kabul ederken Arrow beni yanına çekti. "Hayatımda verdiğim en iyi karar."

"Hooyah," diye tekrarladı Huntley, Kade ve Deacon geniş sırtışlarla, Cash ise sadece başını salladı.

Deacon cipten çantalarımızı alıp Arrow'a verdi ve sonra dört adam cipe binip uzaklaştılar. Merrick ortalıkta yoktu, bu yüzden çoktan evine, ailesinin yanına gittiğini düşündüm.

"Paul burada," diye fısıldadım Phoebe'nin erkek kardeşini binanın ön girişine yakın park etmiş siyah bir cipin arkasında gördüğümde. Aracın kapısı açıktı ama omuzları çökmüş bir şekilde öylece oturuyordu.

"Evet, onu bir süre kalacağı rehabilitasyon merkezine götürmeden önce kız kardeşini görmek istedi." Arrow avuçlarını yüzünde ovuşturdu. "Adam tam bir pislik ama işler sarpa sardığında yardıma koştu, ben de küçük bir istek olduğu için bunu hak ettiğini düşündüm."

"Yine rehabilitasyon mu yapıyor?" Ben sordum.

Arrow başını salladı ve açıkladı, "Bu, onun pisliğini temizlemek için onunla yaptığım anlaşmanın bir parçasıydı. Size yönelik tehdidi etkisiz hale getirmek için ne gerekiyorsa yapardım ama güvenliğinize ne kadar büyük bir yatırım yaptığımı bilmiyordu. Ayrıca, onun için iyi sonuçlanmayacak başka çözümler de bulabilirdim, yani o kazançlı çıktı."

"Ona bu can simidini sunduğun ve onu buraya getirmeyi kabul ettiğin için teşekkürler." Paul'ün hiçbir zaman büyük bir hayranı olmamıştım ve şimdi daha da az öyleydim, ama onun iyi olduğunu görmenin oda arkadaşım için ne kadar önemli olduğunu biliyordum. "Phoebe yolda mı?"

Arabam park yerine girdiğinde başını sallayarak onayladı: "Evet, biz yoldayken Paul onu aradığına göre her an burada olabilir."

Direksiyondaki adam araçtan inip anahtarlarımı Arrow'a fırlatmadan önce yanımdaki yeri aldı. "Dört lastiği de değiştirdim, efendim."

"Teşekkürler, Silas." Arka cebinden cüzdanını çıkardı ve içinden birkaç banknot çıkararak genç adama uzattı. "Bu karşılamazsa bana haber ver."

Çantamın fermuarına uzandım. "Ödemesi gereken kişi ben olmalıyım."

Arrow'un parmakları bileğime dolandı ve mırıldanırken beni durdurdu, "Dün gece sana benim kadını olduğunu kanıtlamadım mı?"

"Yaptın," diye itiraf ettim usulca. Silas kıs kıs güldü ve yanaklarım kızardı. "Bu da demek oluyor ki seninle ilgili her şeyle ben ilgileneceğim. Aylar önce değiştirilmesi gereken o lanet lastikler de dahil olmak üzere güvenlik."

"Ben olsam onunla tartışmaya zahmet etmezdim, hanımefendi. İnatçı bir orospu çocuğu olabilir," diye uyardı Silas.

Bu kadar kolay pes edip etmeyeceğime karar vermeye çalışıyordum ki tanıdık bir arabanın otoparka girdiğini gördüm. Phoebe siyah SUV'un yanına yanaştığında Paul onu beklemek için arabadan indi. Park eder etmez oda arkadaşım aracından atladı ve kendini kardeşinin kollarına attı. "Tanrıya şükür iyisin. Senin için çok endişelendim."

"Çok özür dilerim, kardeşim. Seni bu karmaşanın içine sürüklemeyi hiç istememiştim." Paul onun omzuna yaslanarak hıçkırdı. "Sana neler olabileceğini düşündüğümde..."

"Ben iyiyim. Bana yaklaşmadılar." Phoebe uzaklaşmadan önce onun sırtını sıvazladı. "Özür borçlu olduğun kişi Sage, çünkü beni aramaya geldiklerinde o da buradaydı."

Paul bize doğru döndü, bakışları bana bakmadan önce Arrow'a yöneldi. "Yaptığım pislik incindiğin için ne kadar pişman olduğumu asla bilemezsin. Çok üzgünüm, Sage."

Phoebe kardeşine o kadar odaklanmıştı ki yanağındaki küçük bandajı ve çürüğü o ana kadar fark etmemişti. "Yaralandın mı?"

"Sadece biraz," diye yumuşak bir gülümsemeyle onu rahatlattım.

"Şimdi iyiyim." Omuzları çöktü. "Yaralanmandan nefret ediyorum."

"Böldüğüm için üzgünüm." Silas çenesini cipe doğru salladı. "Ama gitme vaktimiz geldi."

"Onu nereye götürüyorsun?" Phoebe, cipin yolcu koltuğuna tırmanmaya çalışan kardeşinin kolunu tutarak ağladı.

"Rehabilitasyona geri dönmeyi kabul etti." Arrow oranın ne kadar katı bir yer olduğunu anlattı ve oda arkadaşımın gözleri umutla doldu.

Silas'a döndü, kirpikleri Navy SEAL'a bakarken dalgalanıyordu. "Kardeşime yardım ettiğin için teşekkür ederim."

"Benim için zevkti," diye mırıldandı.

Phoebe'nin yanakları pembe bir kızarıklıkla doldu ve Silas ile kardeşi cipe binerken başını eğdi. Eğer o an bu kadar ciddi olmasaydı, adama verdiği tepki konusunda onunla kesinlikle dalga geçerdim. Bunun yerine, gelecekte ilk fırsatta çöpçatanlık yapmaya çalışacağımı aklıma not ettim.

Onlar gittikten sonra Phoebe içini çekti. "Sanırım seninle içeride görüşürüz, Sage? Veda etme şansın olduktan sonra."

Arrow'un benden uzaklaştığı düşüncesi beni onun yanında sertleştirdi. Şu ana kadar buradan sonra nereye gideceğimizi hiç düşünmemiştim ve Paul'ün uyuşturucu satıcısıyla buluşmaya gidene kadar her dakikamızı birlikte geçirdikten sonra ayrı kalma fikrinden nefret ediyordum.

"Sensiz hiçbir yere gitmiyorum, bebeğim." Phoebe'nin gözleri açılırken Arrow beni sıktı.

"Tüh, ailemin evinde saklanırken düşündüğümden daha fazlasını kaçırmışım."

Başımı salladım. "Mm-hmm, gerçekten yaptın."

"Artık tehlike geçtiğine göre, dairede tek başına kalırken kendini güvende hissedecek misin?" Arrow Phoebe'ye sordu. "Yoksa ailene dönmeden önce eşyalarını toplamak ister misin?"

"Kesinlikle iyi olacağım." Bana hızlıca sarıldı ve fısıldadı, "Aferin kızım. Daha sonra tüm detayları duymak için sabırsızlanıyorum."

O içeri girerken ben de kıkırdadım. Sadece ikimiz kaldığımızda Arrow'a döndüm ve "Şimdi ne olacak?" diye sordum.

"Şimdi seni ait olduğun yere, evine götürüyorum." "Evine mi?"

Kolunu sırtıma dolayarak beni göğsüne doğru çekti ve başını salladı. "Sen benimsin, bebeğim. Burası artık *bizim* evimiz."

"Oh." Gözlerim büyürken dudaklarım mükemmel bir daire oluşturdu.

"Sensiz hiçbir yere gitmeyeceğimi söylediğimde ciddiydim." Dudaklarını alnıma değdirdi. "Seni gitmene izin vermeyecek kadar çok seviyorum."

"Beni seviyorsun," diye , gözlerimden mutluluk gözyaşları akıyordu.

"Aynen öyle," diye onayladı sırıtarak. "Sanırım yolun kenarında arabandan indiğin anda sana aşık oldum."

Ona gülümsedim. "Sanırım bu adil, çünkü ben de sana aynı hızla aşık oldum."

"Bana doğruyu söyle bebeğim. O mükemmel dudaklarından o üç kelimeyi duymam gerek," diye talep etti.

"Ben de seni seviyorum."

EPILOG

T Annemle babamın gemi seyahatinin tadını çıkarırken olanlar karşısında şaşkına döndüklerini söylemek hafif kalır. Onlara söylemek için beklediğim bir şey vardı.

Bir sonraki Pazar günü düzenli olarak yaptıkları aramada.

Babam onu arayıp yardım istemediğim için çok öfkeliydi, sonra Arrow'un benim için yaptıklarını anlattığımda şaşkına döndü. Arrow telefonu benden alıp kendini tanıttığında ve benden evlenme teklif ettiğinde ise tamamen kendinden geçmişti. Kendisinden sadece birkaç yaş küçük bir adama aşık olduğumu öğrenmek onu neredeyse karşı karşıya kaldığım tehlike kadar şoke etmişti.

Babam, damatla tanışma fırsatı bulana kadar düğünün gerçekleşmemesi şartını kabul ettiğinde sinsi davrandığını düşünmüştü. Ama Arrow bu numarayı yutmadı ve on gün sonra onları bir sonraki limanlarında karşılamak üzere Şili'ye giden uçağa bindik.

"Düğünümüzü bu kadar çabuk bir araya getirdiğinize inanamıyorum." Kocaman bir gülümsemeyle damadıma . "Bu inanılmaz."

Cachapoal Vadisi'ne bakan bir şarap imalathanesindeydik. Bağların ve çevredeki dağların üç yüz altmış derecelik nefes kesici manzarasını izlediğimiz terasta yeminlerimizi etmiştik. Anlık bir hedef düğünü olduğu için ailelerimiz tek şahitlerimizdi.

Annem, Arrow'un ailemizle akşam yemeğinden önce bizi gezdirmek için ayarladığı sıcak hava balonunu görünce gözleri fal taşı gibi açılarak, "Vay canına," dedi.

"İyi iş çıkardın evlat." Annesi babasına dirsek attı. "Romantik yönünü kesinlikle benden alıyor."

Babam isteksizce, "İyi iş çıkardı," dedi.

Yeni kocamın kucağından çekilerek babamın kollarına girdim ve "Seni seviyorum baba" diye fısıldadım.

"Ben de seni seviyorum, tatlım." Omzumun üzerinden Arrow'a baktı. "Kızıma çok iyi baksan iyi olur."

"Her zaman, efendim." Arrow parmaklarını bileğime doladı ve beni yanına çekti. "Neredeyse yirmi yıldır hayatımı Donanma'ya adadım ama artık önceliğim karım."

Babam başıyla onayladı. "Olması gerektiği gibi."

"Bırak onları canım," diye ısrar etti annem. "Onlar artık evlendiler, yani bunu durdurmak için bir şey yapamazsın. Kızımız artık büyüdü ve ona bakacak değerli bir erkeği var."

Arrow beni balonun altındaki sepete götürürken, "Yüzüğüm henüz parmağında olmasaydı bile, beni senden uzak tutmak için kimsenin yapabileceği bir şey yok," diye mırıldandı.

Beni içeri alıp ayağa kaldırdıktan sonra ona gülümsedim. "Bu kadar iyi bir sporcu olduğun ve babamın şakalarına katlandığın için teşekkürler. Yedi buçuk ay sonra gemi seyahati bitene kadar bizi bir daha göremeyeceğini bildiği için beni seninle buluşturmak onun için zor oldu."

"Biliyorum." Sırtarak sepetin içine atladı. Sıcak hava balonu pilotu görevliye bizi çözmesini söyledi ve Arrow kollarını omuzlarıma doladı. Sonra diğer elini karnımın üzerine koydu ve şöyle dedi: "Bu yüzden ona birkaç ay içinde daha fazla izin talebinde bulunacağıma dair söz verdim. Onlar eve dönene kadar çok şey değişebilir."

Arrow'un elini tekrar karnıma bastırmak için gökyüzünde yükselip vadinin üzerinde süzülene kadar bekledim. "İçimde bazı şeylerin düşündüğünden daha çabuk değişeceğine dair bir his var."

Gözleri mutlulukla dolarken dudakları geniş bir sırıtışla kıvrıldı. "Bana hamile olduğunu mu söylemeye çalışıyorsun bebeğim?"

"Biraz, evet. Ya da en azından öyle olma ihtimalim yüksek." Elini sıktım. "Henüz bir sınava girmedim çünkü annem nişan yüzüğüm için ağlamaya başlayana ve torun sahibi olmayı ne kadar çok istediğini söyleyene kadar geç kaldığımı fark etmedim. Ama kaç kez" - pilot bize dikkat etmese de sesimi alçalttım - "öhöm... herhangi bir koruma olmadan, pozitif olacağını varsaymanın oldukça güvenli olduğunu düşündüm. Haberi en uygun ana saklamak istedim ve bu doğru an gibi göründü."

"Kesinlikle öyleydi, bebeğim." Dudaklarını dudaklarıma değdirdi ve ayaklarının yanında duran piknik sepetine uzanmadan önce karnımı okşadı. "Ve şimdi kutlayacak daha çok şeyimiz olduğuna göre, şarabın yanına köpüklü üzüm suyu koydurmam iyi oldu."

"Evet, bana şarap yok. Zaten annem soru sormasın diye daha önce şampanyamı yudumluyormuş gibi yapmak zorunda kaldım. İlk senin bilmeni istedim." Piknik sepetini boşalttığı anda gözlerim açıldı ve bir parça Panquehue gördüm. "En sevdiğim peynirden mi aldın?"

"Tabii ki yaptım." Çenesini manzaraya doğru salladı. "Ailenin gemi seyahati sırasında düğünümüz için neden bu durağı seçtim sanıyorsun? Bunun yerine Panama'da ya da Peru'da evlenebilirdik ama Panquehue'yi üretildiği ülkede deneme fırsatını takdir edeceğini düşündüm."

"Şili'den laf arasında bile bahsetmedim," diye nefes nefese kaldım, gözlerim saf sevinç ve takdir gözyaşlarıyla doldu. "Bana bu kadar yakın ilgi gösterdiğine inanamıyorum."

"Her zaman yapacağım bebeğim," diye söz verdi. "Ben gözlemci bir adamım ve sen benim dünyamın merkezisin."

EPILOG

OK

"Gözlerini kalemle," diye mırıldandım Sage'in kulağına.

Birkaç kez gözlerini kırıştırdı, sonra güzelliği görünce nefesi kesildi.

Önümüzde bir kulübe vardı. "Bunu bir haftalığına mı kiraladınız?" diye sordu heyecanla ellerini çırparak. "Bana Merrick ve Audrey'nin evini çok hatırlatıyor!"

Kıkırdadım ve kollarımı arkadan ona doladım. Çocuklar bir haftalığına onun ailesiyle birlikteydi, bu yüzden sürprizim için mükemmel bir zamanlamaydı. "Hayır. Bu bizim."

"Ne?" Karım kollarımın arasında kıpırdanarak yüzüme baktı. "Satın mı aldın?"

Başımı salladım, sonra da gül goncası ağzını gagaladım. "Ucuza aldım çünkü çok iyi durumda değildi ve banka da çıkarmak istiyordu." Gerçi onu yeni de satın alabilirdim. Neredeyse yirmi yıl boyunca üste yaşadıktan ve neredeyse hiç masraf yapmadıktan sonra, bize son derece güzel bir birikim sağlamıştım.

Kaşlarını çattı, ben de güldüm. "Merak etme bebeğim. Bazı çocuklarla iyilik alışverişinde bulundum ve tamir etmeme yardım ettiler."

Ağzı küçük sevimli bir O harfi oluşturdu ve ben o dudakların arasından kayan sikimi düşünerek sertçe yutkundum. Başımı sallayarak bu düşünceleri daha sonrası için bir kenara bıraktım.

"Ama hiç dekorasyon yapmadık. Onu bizim yapmak isteyeceğini düşündüm."

Sage'in gözleri yaşlarla doldu ve ben panikledim. "Beğenmediysen satabiliriz. Ağlama bebeğim. Ondan ne kadar nefret ettiğimi biliyorsun."

Kıkırdadı ve göğsümü okşadı. "Bunlar mutluluk gözyaşları, Arrow," diye beni temin etti.

"Hâlâ hoşuma gitmiyor," diye homurdandım.

"Bazen on yıl sonra bile bana sevildiğimi ve değer verildiğimi hissettirdiğinde beni hala şaşırtmana hayret ediyorum."

Gömleğinin arkasını kavradım, vücutlarımızı birbirine yapıştırana kadar onu kendime çektim, sonra başımı eğdim ve onu tutkuyla öptüm. Geri çekildiğimde ikimiz de zor nefes alıyorduk ve nefes nefese, "Çünkü sen busun bebeğim. Sevilen, tapılan ve tamamen benimsin."

Onu kucağıma alıp ön kapıya götürdüğümde Sage bana gülümsedi ve kıkırdadı. Kapıyı açtıktan sonra onu eşikten geçirdim, alarmı kurdum ve doğruca ana süite yöneldim.

Banyoya girene kadar durmadım, sonra onu tezgâha yatırdım ve çırılçıplak soydum. Gözlerim onun üzerinde gezindi ve "Yemin ederim, her geçen gün daha da güzelleşiyorsun bebeğim" diye mırıldandım.

Kızardı, bu onda sevdiğim bir şeydi ve bir parmağımı yanağından boynuna, oradan da hızla sertleşen meme ucunun etrafında bir daire çizdiğim göğüslerinden birine götürdüm. "Hemen döneceğim," diye homurdandım. Çabucak duşu başlattım, fayansları ve havlu ısıtıcılarını açtım. Sonra kıyafetlerimi çıkardım ve karımı almak için geri döndüm.

"Bu duşa dört kişi rahatlıkla sığabilir," dedim onu cam bölmenin içine taşırken. "Ama sadece ikimiz olacağız. Sadece yeterince yerimiz olduğundan emin olmak istedim."

"Ah?" Sage ciyakladı, teni yüzünden amına kadar pembeleşmişti. "Ne için oda?"

"Sana göstereyim."

Önce, çıgıkları fayanslardan sıçrayıp kulaklarımda çınlayana kadar onu yedim. Sonra onu duvara karşı ve dizlerinin üzerine çöküp beni cennete götürmeden önce yerleşik bankta otururken tekrar becerdim. Kendimizi yıprattığımızda, su soğuktu - tam da bu nedenle büyük bir su ısıtıcısı koymuştum - ve sıcak, kuru havlulara sarılmak için acele ettik.

"Büyük duş için iyi karar," dedi arsız bir sırıtışla. Ona göz kırptım. "Öncelikler, bebeğim."

Sage güldü ve ona uzattığım yumuşak, kabarık bornozu alıp havluyla . Sonra elini tuttum ve ona üç yatak odalı, iki banyolu kulübeyi gezdirdim. Her ne kadar bol bol yalnız vakit geçirmeyi planlamış olsam da

Eşimle birlikte ailece gelebilmemiz için çocuk dostu olmasına da dikkat etmiştim. Yatak odalarından birinde iki oğlumuz için, diğerinde ise kızımız için mobilyalar vardı. Geniş oturma odasında kanepeler, bir şömüne ve büyük bir televizyon vardı. Odanın tonozlu bir tavanı vardı ama evin geri kalanının tepesinde oyun odası olarak düzenlediğim bir çatı katı bulunuyordu.

Tur sona erdiğinde Sage, "Burası harika bir yer, Arrow," diye iç geçirdi. Kanepelerden birine uzandı ve esnedi.

Son zamanlarda biraz yorgun görünüyordu, bu da bir haftalık dinlenmeyi dört gözle beklememin nedenlerinden biriydi. Kanepenin ucuna oturarak kollarımı ortasına doladım ve onu kendime doğru çektim. Ben uzandım, o da vücudumun üstüne yatarak rahatladı ve sikim yeniden seğirmeye başladı. Ama bunu görmezden geldim çünkü karımın gözleri düşmüştü.

-Belli ki bitkin düşmüştü.

"Sadece bir sorun görüyorum," diye mırıldandı.

Neyi unutmuş olabileceğimi düşünmeye çalışırken kaşlarım çatıldı. "Sorun mu var?"

"Avery'nin odasında sadece bir yatak var."

Şaşkınlıkla çenesini kaldırdım ve yüzünü görmek için başını çevirdim. "Küçük kızımız yeterince şımarık zaten," diye şaka yaptım. "İki taneye ihtiyacı yok..."

Sonunda ne demek istediğini anladım ve "Bir beşik eklemeniz gerekiyor" diyerek bunu doğruladı.

Ağzım birkaç kez açılıp kapandı çünkü nutkum tutulmuştu. Sonra göz açıp kapayıncaya kadar pozisyonlarımızı değiştirdim ve karnının hizasına gelecek şekilde eğildim. Bornozunu çözdüm ve bebeklerimizi taşıdığı yere baktım. "Hamile misin?" Yumuşak, hafif yuvarlak bölgeyi okşayarak nefes aldım.

"Şaşırmış gibi yapma," diye kıkırdadı. "Eğer yanında prezervatif taşımayı unutmazsan, her sevişmemizde beni hamile bırakacaksın."

Sırıttım, sonra karnını öptüm. "Bana uyar. Seni hamile görmek hoşuma gidiyor." O sırada aklıma bir şey geldi ve başımı kaldırdım. "Bekle, Avery'nin odası için bir beşik mi dedin?"

Sage güldü ve omuz silkti. "Üç bebekten sonra işaretleri görmem gerekirdi diye düşünüyorsun. Son zamanlarda o kadar meşguldük ki bir hastalığım olduğunu düşündüm. Doktora gittim ve test pozitif çıkınca her şeyin normal olup olmadığını kontrol etmek için ultrason yapmak istedi."

Kaşımı kaldırdım ve o da parlak bir şekilde gülümsedi. "İkimiz de yağmur gibi haklıyız. Her neyse, meğer on iki haftalıkımışım. Cinsiyetini öğrenmek isteyip istemediğimi sordu, ben de bir kez olsun sana sürpriz yapmak istediğime karar verdim."

"Annesi kadar güzel bir kız bebek daha," diye mırıldandım. "Tanrıya şükür önce iki oğlumuz oldu."

Karnını bir kez daha öptükten sonra bornozumu hızla çıkarıp onunkini tamamen açtım ve yukarı doğru süzülüp onu tepeden tırnağa örtene kadar tenlerimizin birbirine sürtünmesini sağladım.

"Seni seviyorum bebeğim," diye mırıldandım, neredeyse mutluluktan havalara uçacaktım. "Bana güvendiğin ve bu inanılmaz hayatı benimle birlikte inşa ettiğin için teşekkür ederim."

Sage gülümsedi ve avuçlarını yanaklarıma koydu. "Şimdiye kadar verdiğim en iyi karar. Ben de seni seviyorum, Arrow." Bacaklarını kalçalarıma doladı ve yüz ifadesi . "Ama sanırım kime ait olduğumu hatırlatacak bir şeye ihtiyacım var."

Bana iki kez sormasına gerek yoktu.

Silas [veDenizci Tarafından Sahiplenilen](#) Phoebe'nin hikayesi sırada 'de!

Kaçırdıysanız diye söylüyorum, Kade sonsuza mutlu sonunu [Owned by the Officer](#)'da buldu ve Huntley, Merrick ve Deacon'ın hikayelerinin hepsi 'de mevcutdek [Black Ops: Volume 1](#)!

[Haber bültenimize](#) kaydolursanız, size başka hiçbir yerde bulamayacağınız The Virgin's Guardian'ın ÜCRETSİZ bir e-kitap kopyasını göndereceğiz!

YAZAR HAKKINDA

Elle Christensen ve Rochelle Paige'den oluşan yazar ikilisi, Fiona Davenport adıyla bir araya gelerek size alfa erkeklerle dolu seksi, anlık aşk hikâyeleri sunuyor. Sonsuza dek mutlu son garantili hızlı kirli bir okuma istiyorsanız, Fiona Davenport'a bir şans verin!

Fiona'nın gelecek albümleri hakkında tüm STEAMY haberleri için... [bültenimize](#) kaydolun!

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

